Ţara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

PRIMARUL BREBEANU ŞI CONSILIUL LOCAL RUNCU, INAUGUREAZĂ „PE BANDĂ“, OBIECTIVE IMPORTANTE

8 pag

„LA MULŢI ANI MAJESTATE ŞI SĂ APUCAŢI O VÂRSTĂ MATUSALEMICĂ“

CE A FĂCUT BUN GUVERNUL PONTA 4 ANI... A DISTRUS IOHANNIS ÎNTR-O ZI

6 pag

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAŢII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOŢILĂ** ● Anul XII - **Nr. 313** - 20 pagini - tiraj 1.000-5.000 ex. ● **16-30 noiembrie 2015** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituţie: România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

DUPĂ 220 DE ANI ŞI-N ROMÂNIA A APĂRUT ANARHIA „COMUNEI DIN PARIS“

4 pag

DNA DE LA EXTAZ... PÂNĂ LA ÎNCĂLCAREA CONSTITUŢIEI ŞI A LEGII NR. 304

16 pag

EDITORIAL

„KAIZERUL DE LA COTROCENI“, ULTIMA LOVITURĂ DATĂ POPORULUI LA UN AN DE LA „VICTORIA FORŢATĂ“ - 16 NOIEMBRIE 2014

Pentru a nu îl supăra pe domnul Preşedinte Iohannis, m-am uitat “în dex” şi am văzut denumirea unei importante personalităţi, conducător al statului german, numit KAIZER, adică împărat. Oare ce ste domnul Preşedinte Iohannis? Domnia sa, deşi în Constituţie spune că este preşedinte, realitatea comportamentului domniei sale se aseamănă cu cea a împăraţilor germani din timpul de tristă amintire. Fără nicio discuţie, aşa cum spune un proverb neaoş românesc, “îşi schimbă părul, dar năravul ba”. Domnul Preşedinte şi-a schimbat părul (din părul primarului de Sibiu în părul primarului de Preşedinte, echivalent cu Kaizerul), dar năravul ba. Este ştiut de toată lumea că în scurta sa “domnie”, primul lucru după o săptămână, s-a dus “să se închine la Înalta Poartă de la Washington”. Trebuie precizat faptul că această “închinăciune” nu s-a mai întâmplat din 24 ianuarie 1959 când Principatele Române l-au ales domn pe col. Alexandru Ioan Cuza. De atunci, niciun conducător român, începând cu Regii Carol I, Ferdinand, Carol al II-lea, nefericitul Rege Mihai şi nici “împuşcatul Ceauşescu”, deşi era în coasta marelui Imperiu Rusesc, nu s-a închinat când a fost numit preşedinte la Moscova sau în altă capitală occidentală. Iohannis s-a închinat. Şi-a adus consoarta “pe doamna mea”, până la cel mai îndepărtat loc din întinsa America. O perioadă de timp a fost în afara văzului presei, de parcă ar fi fost la vreo instruire de oareşice natură. Cu mare pompă şi sfială, a călcat poarta istorică a Cotrocenilor primind onorurile militare a “defunctului om politic”, cu nume de rezonanţă istorică, Traian. Mai departe, majoritatea românilor nu mai doresc să-i pronunţe numele, pentru răutatea cu care a încercat şi chiar a reuşit “să ia de la gura“ săracului român cei 15-20% din salarii şi pensii. Traian a uitat. Cum de altfel a uitat şi înlocuitorul său actual care, călcând pe scumpele mochete de la Cotroceni, nu a făcut precum a făcut neamţul Carol, care a spus: “când am călcat pe pământ românesc, am devenit român”. Sigur că domnul Preşedinte Iohannis niciodată nu va spune “am devenit român”. De ce? Pentru că pe domnia sa nu-l ţine pe aceste tărâmuri româneşti decât “doamna mea”, care este

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 22 17 5 42 31 19

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

româncă. Dacă motivăm în continuare cele spuse, precizăm faptul că părinții dumnealui, bătrâni fiind, imediat după Revoluție, au părăsit România stabilindu-se definitiv într-un land din Germania. Că o fi bine sau o fi rău pentru "Provincia România", este o chestiune de discutat şi doar istoria ne va arăta. Dar să ne continuăm periplul istoric al ascensiunii. După ce a stat la "căldurile americane", şi-a primit "sceptrul" ce reprezintă însemnele puterii, depunând jurământul nu pe Biblie, pentru că religia dumnealui este luterană, ci doar pe Constituție. E bine şi aşa. Că doar viețile celor 22 milioane de români, dacă doresc să devină Europeni, depinde de cărțulia numită "Constituție". Că domnul Preşedinte "calcă cu bocanii" pe legea fundamentală, este o altă problemă pe care o vom detalia în numerele viitoare. După "vizita istorică" la Washington cu care România a avut relații excelente de peste 100 ani, a urmat fără multe surle "închinăciunea", la "femeia minune" a Europei şi chiar a lumii după Ceauşeasca şi Tecers, "doamna de fier" a Germaniei, Angela Merkel. Sigur că s-au înțeles în limba lor maternă, de parcă ar fi fost la "ceaiul de la ora 5". Poate dialectul în care vorbeşte domnul Iohannis este puțin stricat şi nu mai este cel care îl foloseau strămoşii săi, "cavalerii teutoni".

Încoronarea Kaizerului, moment crucial pentru România

După 10 ani, timp în care Traian de la Basarabi, încheindu-şi socotelile cu preşedinția, având alături pe "blânda Maria", şi-a pregătit intens "actele predării", pentru ca adversarii săi să nu-i găsească nici cea mai mică găselniță. Ceremonia a avut două puncte importante: primirea cu fanfară şi trompeta care începe onorul, urmată de defilarea Gărzii de Onoare îmbrăcată nu în costume ale cavalerilor teutoni, ci în costume ale bravilor oşteni de pe timpul domnitorului Alexandru Ioan Cuza. A urmat drumul scurt pe scările Cotrocenilor, iar picioarele "Kaizerului" fiind mult mai lungi decât ale doamnei actuale preşedinte, aceasta a trebuit să mărească ritmul pentru a ajunge în acelaşi timp la "pupături". A urmat ce a urmat, ca în poveştile lui Petre Ispirescu, cu schimburi de buchete de flori dintre cei doi conducători din a căror valoare s-ar fi mărit pensiile la vreo 20-30 pensionari, ar fi putut ca 20-30 elevi să primească rechizite gratuite sau vreo 20-30 bolnavi din cele 100 spitale desființate de "luminăția sa Traian de la Basarabi", iar evaluarea ar putea continua. Întâlnirea de predare-primire nu a durat o veşnicie, ci doar aşa, aproape două ore, cu ceai cu tot. A urmat drumul spre uşa palatului şi probabil că "defunctul" preşedinte Traian a vărsat în sinea lui câteva lacrimi amare de durere politică. Singura persoană care probabil a fost mai fericită "doamna Maria", care s-a gândit că aşa cum spune Sadoveanu în Baltagul, "şi-a văzut omul său acasă". Că aşa este la români prin tradiție de mii de ani "omul meu, femeia mea". Aceasta pentru că tot prin tradiție milenară, românii au câteva elemente fundamentale care i-a ținut pe aceste meleaguri de mii de ani: pământul, familia, țara şi religia. Cei care sunt "neaoş români", niciodată nu vor pleca de pe acest pământ sau se vor întoarce să se înmormânteze pe acest pământ, săvârşind perceptele biblice "din pământ ai apărut, în pământ te vei duce", Cei care au plecat să moară pe plaiuri străine este dreptul lor şi le transmitem românescul "călătorie sprâncenată!", aşa cum spuneau patrioții scriitori care au făcut România Mare. Apropo... acum putem spune că actualii scriitori mai sunt cu fața la țară? Mă îndoiesc. Oamenii de cultură, în prezent, "jinduiesc" la tot ceea ce este occidental. Noi nu mai avem nimic în țara asta bun. Aceasta în condițiile în care, în ultimii 50 de ani, toate țările din Europa ne curtau şi ne importau produsele agricole şi chiar industriale. Dar ce să-i faci. Aşa cum spune tot un proverb românesc, "orice cal de cursă ajunge gloabă". Aşa a ajuns şi Țara Românească, o "fata Morgana" a capitaliştilor Europeni. Cu izvoare şi ape, care ar putea produce curent electric încât amărâții de români ar putea trăi foarte bine, nu cu salariul minim pe economie, în condițiile în care şi-ar vinde ei curentul electric, şi nu firme din Cehia, Austria şi Slovacia. Aceasta în condițiile în care "aurul nevăzut" reprezentat de curentul electric şi produs în România, ar fi vândut de români. Spațiul nu ne permite să spunem toate fărădelegile pe care clasa noastră politică a ultimilor 25 de ani, la indicațiile prețioase ale UE, care a devenit "urmaşul URSS-ului", aşa cum spunea academicianul Bucovski. Numai că, nu mă pot abține şi trebuie să spun.

"Unde eşti tu, fericirea mea? Țara mea de glorii, țara mea de dor"

Aceste pasaje le-am luat din versurile unui cântec care era la modă înainte de 1990, şi care prin "occidentalizarea" întregului mediu românesc, nu mai face nicio para. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi cu un vers din poezia militantă a poetului național Eminescu. Cetățenii sunt bulversați şi nu mai ştiu unde se mai află "țara mea de glorii" şi nici "țara mea de dor". Aproape în totalitate, politicienii din Parlament sau pe unde se află, dar şi tinerii reporteri şi analişti politici s-au "occidentalizat" aproape în totalitate şi din ce în ce într-o propoziție românească, nu uită să pronunțe un cuvânt sau o expresie într-o limbă străină. De parcă "limba" din organismul românului s-a schimbat sau a căpătat o altă formă. Întrebarea "unde eşti tu fericirea mea?" Îşi găseşte răspunsul în: toate fabricile construite începând chiar de "Kaizerul Carol I şi Ferdinand", au fost distruse cu scopul de a se lua şi ultimul kg de fier vechi, 95% din comerțul exterior şi interior al României se face doar de firmele multinaționale şi în proporție de 80% de firme din Germania, Franța, Anglia, Italia, şi nu în ultimul rând de Rusia. Aceasta din urmă, prin "trădarea lui Gorbaciov" în fața lui Bush senior, a acceptat ca Rusia să facă parte din "împărțirea economică" dintre Statele Unite şi Rusia. Acest lucru este dovedit public doar dacă faci o trecere prin mijlocul municipiului Târgovişte, cea de-a III-a capitală din România veche. Aici, a început demolarea de către o firmă rusească a merilor combinate construite prin truda românilor considerată de cei care l-au condamnat la moarte pe dictator drept "genocid". Sigur că la acest lucru a contribuit din plin şi "blânda şi imparțiala justiție" care, în decursul istoriei, a dat verdicte "trăznite". Aceasta dacă am aminti procesele țăranilor de la Răscoalele din 1907, procesele intentate de influența rusească după terminarea războiului în 1945, începută cu condamnarea la moarte a Mareşalului Antonescu, care a fost condamnat de justiția românească şi nu de justiția moscovită. Apoi, a continuat cu mai mare energie prin condamnarea la moarte a cuplului Ceauşescu. Că o fi bine sau o fi rău, singura istoria este cea care poate să ne răspundă pertinent. Că în prezent, după 25 de ani justiția românească continuă "pericolul greşelilor", fapt dovedit de impunerea de către americani preşedintelui Iohannis pentru condamnarea la închisoare a unor membrii importanți ai clasei politice ai unor membrii ai clasei economice, reprezentate de patroni-capitalişti impuşi chiar de conducătorii de la Bruxelles. Sigur este faptul că în România "a fost indus pericolul anarhiei", în toate sectoarele de activitate. Mai mult decât atât, românului i s-a indus ideea că i se poate permite orice. Că proprietatea este inalienabilă, că justiția este imuabilă şi nu poate fi discutată de nimeni, chiar dacă un procuror sau judecător se îmbată sau bate pe cineva. Domniile lor sunt mai presus de lege. Aceasta în condițiile în care actul fundamental Constituția, statuează fără drept de apel că "nimeni nu este mai presus de lege". Tot aşa de sigur este că unii conducători "dezechilibrați mental" cum ar fi "dezacsatul Mazăre" şi mulți din cei 300 capitalişti autohtoni care s-au îmbogățit fără justă valoare. Bine ar spune românul. Dar organele puse şi plătite să îi vadă de ce au avut "orbul găinilor"? Aceasta în condițiile în care chiar şi domnii judecători sau procurori ar fi trebuit să citească prevederile art.292 NCPP "sesizarea din oficiu": "Organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârşit o infracțiune pe orice cale". Şi aici se pare că legea este strâmbă atunci când se opreşte în mijlocul ei stabilind sesizarea din oficiu doar la trei articole din cele trecute în Titlul V –Capitolul I-Infracțiuni de corupție. De ce le-o fi extras doar pe aceste articole şi probabil au fost trecute în competența altor organe, doar istoria ne va cerceta.

(continuare în pagina 3)

(urmare din pagina 2)

Ofensiva "Kaizerul" pentru dobândirea puterii absolute

Timp de aproape un an de zile, Kaizerul a făcut tot ce este posibil pentru a-şi aduce la îndeplinire un deziderat probabil impus politic de la Bruxelles. Putem preciza cu certitudine nu să facem vreo speculaţie asupra faptului că în Europa, prin "cooperativizarea politicii Europene", puterile s-au împărţit esenţial între dreapta şi stânga. Dreapta are ca lider Germania, iar stânga are ca lider Franţa. Între cele două puteri politice există o contradicţie cel puţin teoretică, pentru că în practică este o luptă fără de principii şi morale între marii capitalişti reprezentaţi de dreapta care impun totul, scopul fiind întărirea marilor corporaţii, după principiul "scopul scuză mijloacele". Stânga, în schimb, a dobândit "anarhia" franceză preluată de la "comuna din Paris", iar datorită acestui lucru civilizaţia franceză a avut sincope uriaşe privind metodele de civilizaţie. Şi în Europa, în aşa zisul Consiliul Europei, Germania şi ţările apropiate ei, impun politica de hegemonie şi transformare a fiinţei unor cetăţeni din fostele ţări din blocul sovietic. În schimb, Franţa, cum de altfel a fost în ultimii 200 de ani, îşi pierde puţin câte puţin din "valoarea de piaţă franţuzească". Drept consecinţă, stânga dominată de Franţa pierde teren. În România, începând cu decembrie 1989, stânga s-a transformat dintr-o stângă comunisto-socialistă într-o stângă social-democrată, ceea ce era mai aproape de interesele majorităţii poporului român care niciodată "n-a gustat" din "fericirea capitalismului occidental". În consecinţă, timp de 15 ani din perioada de tranziţie a României, au fost "de sorginte socialistă sau social-democrată". Alegerile din 2012 au dovedit cu prisosinţă că România are nevoie de un guvern social democrat ale căror principii sunt mai aproape de majoritatea zdrobitoare a celor care în prezent au reuşit după distrugerea fabricilor să se angajeze pentru a-şi asigura existenţa. O bună parte din populaţie, cca 6 milioane de persoane reprezentate de pensionari care au munict în timpul Regimului aşa-zis comunist, se află într-o mare "disoluţie socială". Aflaţi în pragul bătrâneţii, bolnavi datorită condiţiilor impuse de industrializare, sunt nevoiţi acum să trăiască cu pensii mai mici decât într-o ţară bananieră din lume sub 100 de dolari (400 lei). Pensia unui pensionar care a lucrat muncă grea timp de peste 30 ani, nu se ridică mai mult de 400 dolari. În perioada anilor 2012-2015, guvernul social-democrat şi coaliţia aflată la guvernare, a reuşit să înlăture multe din nedreptăţile făcute de dreapta capitalistă, reuşind fără niciun dubiu, ca România să fie prima ţară din Europa cu cea mai mare creştere economică şi cu posibilitatea reală de a-şi păstra acest lucru încă mulţi ani de aici înainte. Societatea a fost împinsă înainte nu de capitaliştii veniţi din occident, ci în primul rând de capitaliştii autohtoni, ei fiind cei care au plătit în majoritate impozitele, pentru ca statul să poată să supravieţuiască la cheltuielile impuse de UE şi Alianţa NATO. Românii, datorită acestui lucru, aleargă disperaţi după promoţii, reduceri la marile lanţuri de magazine, şi nu în ultimul rând umplu magazinele second care nu sunt altceva decât "lucruri aruncate" de la bogaţii marilor ţări Europene. Cu toate acestea, după un an de zile, incredibil, "Kaizerul" a "lucrat cu disperare" întrebuinţând mijloace neortodoxe, chiar ilegale, pentru a da jos guvernul legal constituit prin alegeri. Că este aşa, este dovedit de faptul că s-a intentat procese prin DNA, prin care marii capitalişti autohtoni, cu toate greşelile lor, sunt la puşcărie, în condiţiile în care ei fost cei care au ţinut pe linia de plutire economia românească în vremuri grele. Cum s-a lucrat în acest an? Simplu. S-au căutat "noduri în papură" oricărui membru al clasei politice care făcea parte din coaliţia de guvernare. Sigur că s-a început şi toate tunurile au fost puse pe primul ministru şi chiar pe unii miniştri. Din 8 luni de zile, Kaizerul nu vorbeşte alceva decât: "vreau guvernul meu"; "vreau partidul meu la guvernare", "vreau instituţia primei doamne". Acum, când mai sunt doar câteva zile până la împlinirea unui an de la înscăunarea în funcţia de preşedinte al României, domnia sa a fost ajutat de providenţă, iar dezastrul care a avut loc la clubul de rock Colectiv, când au murit 50 de cetăţeni nu la muncă, ci la distracţie, cărora public le spunem creştinescul "Dumnezeu să-i ierte", l-a ajutat să-şi finalizeze dorinţa de a da jos guvernul. Înainte, în schimb, s-a început dezinformarea publică cu privire la viceprim-ministru Gabriel Oprea, prin UNPR, care reprezenta "balamaua de sprijin" al tuturor guvernelor, aruncând pe piaţa internetului materiale denigratoare. Bomboana de pe colivă a fost cea prin care un motociclist poliţist, nepregătit temeinic profesional, având atribuţiuni de serviciu a derapat cu motocicleta şi nefiind atent suficient, a căzut într-o groapă care a fost fatală. Sigur că maşina de propagandă a dreptei a lucrat cu repeziciune, poliţistul a devenit erou, iar ministrul având şi calitatea de vice prim ministru, a devenit ţinta unor acuzaţii devenite importante pentru "dreapta". Trebuie precizat totuşi, că atribuţiunile pe care le avea Gabriel Oprea erau cele privind cel mai important sector al unei ţări: securitatea naţională. În aceste condiţii, considerăm că această funcţie îi dădea posibilitatea să beneficieze de aceleaşi onoruri şi facilităţi precum primul ministru. Mai mult decât atât, în ultimii ani, primul ministru, presat de preşedinte, a fost nevoit să se opereze şi să lipsească foarte mult timp de la conducerea guvernului. În acest timp, această funcţie de prim ministru a fost ocupată de viceprim- ministru Gabriel Oprea. Numai că, preşedintele şi cu adversarii politici ai dreptei în care Alina Gorgiu şi Blaga care şi ei ca preşedintele vreau "caşcavalul guvernării", au făcut tot ceea ce este posibil pentru ca Gabriel Oprea să fie "ostracizat", iar mai mult să i se ceară demisia public. În consecinţă, mesajul transmis de dreapta prin diverse mijloace media şi prin recentele mitinguri, urmare a dezastrului de la Colectiv, mitingurile s-au transformat în mesaje verbale puternice împotriva premierului Victor Ponta şi a viceprim- ministrului Gabriel Oprea. România a ajuns în pragul unei mari crize politice. În această criză, câştigător este Kaizerul, care îşi impune prin forţă mediatică punctele de vedere. Majoritatea fiind anticonstituţionale. Unul dintre ele este cel prin care partidele politice prin reprezentanţii săi, sunt aproape eliminaţi din discuţiile constituţionale privind numirea premierului. Preşedintele şi-a permis încălcarea Constituţiei atunci când a chemat mulţimea de pe stradă care nu are nicio autoritate morală, ci poate doar una anarhică, să participe la discuţii privind numirea premierului. De fapt însăşi reprezentanţii demonstranţilor au precizat că această participare este anticonstituţională. România este fără guvern, cu un Parlament slăbit datorită mediatizării excesive a corupţiei din cadrul acestei clase politice, fără ca acei care fac această mediatizare să vină cu exemple concrete. În acest context, prima putere în stat reprezentată de Parlament primeşte în fiecare zi lovitură după lovitură, ceea ce generează anarhia generală a ţării. De aceea, aş aminti tuturor cititorilor şi reprezentanţilor celor 3 puteri ale statului: excutivă, legislativă şi judecătorească, că art.69 din legea fundamentală, la art.1 precizează: "deputaţii şi senatorii sunt în serviciul poporului". Completarea noastră este, cei care au greşit, să plătească conform codului penal care trebuie respectat cu sfinţenie şi în care să se respecte prevederile legale cu privire la "modul de aflare al adevărului". Nu trebuie să cădem în greşeala "disoluţii politice şi statale", că toţi 500 de parlamentari sunt corupţi sau excroci. Până când nu vor fi dovediţi prin hotărâre judecătorească, nu putem să-i incriminăm. Altfel, România se află într-o situaţie de anarhie generalizată, economia pierde, capitalismul românesc este într-un declin periculos, ceea ce va duce în viitor chiar la pierderea statalităţii naţiunii. Aceasta în condiţiile în care România şi-a pierdut armata pe care a transformat-o într-o armată de cruciaţi în slujba NATO, şi a pierdut capitaliştii care stau la puşcărie, şi-a pierdut speranţele de maibine şi cetăţenii sunt îndemnaţi să ajungă servitorii marilor ţări europene. Cu aceasta, deocamdată am spus totul, iar cele ce am spus le pot dovedi nu cu vorbe, ci cu un exemplar din Constituţia României care ar trebui să ajungă şi la Curtea Constituţională, care tace. Sigur că domnii judecători ai Curţii nu vor ieşi în stradă. Dar ei ar trebui, după 12 ani de constituţie, să o apere, aşa cum a făcut Traian Băsescu când şi-a apărat mandatul. Gurile cască din mitingurile de pe străzile oraşelor României care spun şi strigă disperaţi "vrem o nouă constituţie", probabil fiind puşi de cineva cu un interes. Cu unele greşeli strecurate în Constituţia din 2003, care se referă la art.135 pct. g care este neconstituţional, precum şi art. 148 alin.2 prin care cele spuse de UE şi Alianţa NATO "au caracter obligatoriu" şi au prioritate faţă de dispoziţiunile din legile interne. Atunci oare de ce domnilor parlamentari şi domnule preşedinte, care vă consideraţi român nu respectaţi art.1 privind "România este stat naţional, suveran şi independent, unitar şi indivizibil"? Să luaţi aminte că "vremurile sunt trecătoare, oamenii sunt sub vremuri, iar istoria şi legile vă vor sancţiona uneori şi după moarte". Pentru că, nerespectarea Constituţiei pedeapsa este imprescriptibilă.

DUMITRU CÂRCENI

Nimeni mai presus de lege

DUPĂ 220 DE ANI ŞI-N ROMÂNIA A APĂRUT ANARHIA „COMUNEI DIN PARIS”

Venirea la putere a preşedintelui Iohannis şi odată cu primirea sceptrului puterii de la Bruxelle şi de la marile puteri, în loc să aibă loc o stabilitate politică şi economică generată de rezultatul alegerilor din Decembrie 2012, evenimentele au dovedit contrariul. În loc să ne „stabilizeze situaţia politică”, domnia sa a contribuit esenţial timp de aproape 1 an la efectul contrar, adică „destabilizarea”. A început consolidarea puterii sale dictatoriale prin cuvinte puţine şi cu fapte dure, fără să ţină cont de particularitatea poporului român care „tace” dar când se şi satură, procedează ca în 1907 şi în Decembrie 1989. „Am pohtit eu partidul meu?”, „Am pohtit eu Guvernul meu?”, „Am pohtit eu instituţia doamnei mele?”, „Am pohtit”. „Ce am făcut pentru asta? Am pus-o de-o diversiune politică”. „L-am băgat în boale pe Primul Ministru încât şi-a luat lumea în cap deşi ţara mergea”. Am băgat sub „Preşul DNA” capitalismul autohton pentru ca cel Occidental şi Oriental să înflorească. Am timorat clasa politică arătând frecvent „Pisica DNA”. Am „zguduit din temelii” întreaga administraţie publică locală încât într-un judeţ din România, jumătate din primarii acestuia sunt cu un picior pe scara puşcăriilor, datorită unui „amărât de articol din CPP numit -Abuzul în serviciu”. Numai că acest abuz nu are rezonanţă şi la persoana domniei sale. După concediul din vară, venind cu multe forţe, domnia sa a început „ofensiva puternică” împotriva a două puteri ale statului. Puterea Legislativă reprezentată de Parlament şi puterea executivă reprezentă de Guvern. De puterea Judecătorescă nu a avut curaj să se ia pentru că i-a fost frică. Pe judecători i-a periat cât a putut...doar-doar...acestea vor tăcea şi vor face ce le va impune. Sigur că acest lucru l-a învăţat de la predecesorul său, fostul preşedinte Traian Băsescu. Mijloacele media îşi amintesc figura dezmăţată a lui Ludivic Orban în campania electorală când „preciza mesianistic”, „cine face ce spune” şi lumea penelistă aplauda frenetic spunând „Preşedintele Iohannis”. Şi într-adevăr a vorbit puţin la fel ca şi „Regele Mihai”. Numai că acesta din urmă ştia să-şi concentreze frazele. Domnul Iohannis nu ştie nici ce este frazeistica politică, nici logica politică a legii fundamentale a Constituţiei.

Domnul preşedinte este doar un „băiat bun dar cu lipsuri”

Pentru a ne explica, avem la bază textul constituţional „Rolul preşedintelui” şi implicit Art. 80 alin. 1 şi 2, care se referă scurt şi la obiect că domnia sa este „garantul independenţei naţionale” al unităţii şi integrităţii teritoriale a ţării, iar activitatea la fel de importantă se referă la faptul că „veghează la respectarea Constituţiei şi la buna funcţionare a autorităţilor publice”. Dacă ne referim la subtitlul „băiat bun....dar cu lipsuri”, putem să precizăm fără să greşim că în toţi aceşti ani, domnia sa a încălcat Constituţia, nu a respectat-o. Că există corupţie şi mafie în România? Acesta există de pe timpul lui Mircea cel Bătrân sau a lui Mihai Viteazu şi chiar a lui Vlad Ţepeş care nu a reuşit să scoată urâţii şi hoţii din ţară. Aceasta este ţara lui Decebal, Mircea şi Mihai, Ştefan şi Carol I, dar şi a lui Ceauşescu care şi el a încercat să scoată hoţii din ţară, să-i alunge în Europa de Vest. Numai că unii dintre aceştia s-au întors din nou în România iar dl. preşedinte i-a găsit în patria de origine, „prosperi oameni de afaceri”. Şi atunci ce să le faci? Să-i omori? Nu se poate că sunt prea mulţi. Cel puţin cei 300 din milionarii din revista Capital dar după noi mai sunt alte sute care „trăiesc sub acoperire”. Facem precizarea că în campania electorală, domnul preşedinte nu ne-a anunţat că va instaura „teroarea” împotriva capitaliştilor autohtoni, aşa cum sunt ei, cu bune şi cu rele. Ei au fost cei care au reuşit să ţină economia românească la cel mai înalt nivel din Europa. Ei au plătit prin impozite, pensiile la peste 6 milioane de pensionari. Ţin pe cheltuiala lor poliţia, armata şi celelalte instituţii ale statului. Iar drept recompensă, preşedintele arată „pisica puşcăriei” la întregul popor român. Nu ne mai întrebăm dacă este bine sau rău. Că are lipsuri? Acesta este un lucru sigur. Lipsa cea mai mare este aceea că „doar citeşte Constituţia şi nu o studiază cum normal ar fi”. În calitatea sa de „primul vegheator al legii fundamentale”, ar trebui să ştie că românul, în cele 57 de articole din preambulul Constituţiei, are nişte drepturi pe care domnia sa s-a angajat să le respecte sub prestare de jurământ. Numai că, cel puţin în ultimul an de când este „Pe cari mari stăpân pe România”, nu numai că nu le respectă ci chiar le încalcă. Amintim în acest sens doar evenimentele din ultima săptămână prin care, probabil, prin unii oameni ai domniei sale, a creeat „o stare de rău pentru România” prin instabilitatea politică şi economică. Că este român doar prin nume şi prin etnie, este ştiut. Prin simţiri ale fiinţei naţiunii române, peste care vicisitudinile vremii şi-au lăsat amprentele, în caracterul acestui popor este o altă problemă deosebit de importantă prin care „şi Iohan, şi Ghiuri şi Suleiman de la Constanţa şi sârbu din Banat şi bulgarul din sudul Dunării” o ştiu.

România şi întoarcerea după 220 de ani la „comuna din Paris”

După 8 luni de zile de impunerea „părerilor personale” privind politica românească în toate sectoarele, beneficiind de un nenorocit de eveniment prin care, într-un club au murit un număr important de cetăţeni de la copii la persoane în vârstă, domnia sa a considerat că a venit momentul. Acesta s-a desfăşurat prin mijlocul media cel mai important şi drag, care l-a şi adus la putere, Facebook-ul. Drept urmare, probabil postacii, după o săptămână de la tragicul eveniment s-au mobilizat şi peste 30.000 de cetăţeni pajnici în aparenţă, au găsit de cuviinţă să-şi „verse mânia” pe instituţiile fundamentale ale statului: Guvern, Parlament, şi implicit pe toată clasa politică din „faşe pân-ă la barbă albă”. Acolo în centru capitalei s-au adunat toate opiniile politico-economice de pe „portavionul numit România”. Nu se mai vedea „bărbat cu femeie”, „tânăr cu vârstnic” şi din 30.000 de capete înfierbântate se ţipau 30.000 de păreri, proiecte şi nu în ultimul rând, interese. Fiecare parcă ar fi fost la Revoluţie, încercând să-şi impună un grup de prieteni. Constănţeanu vrea să jungă el în vârful României la fel ca şi braşoveanul, clujeanul, timişoreanul şi chair un grup de la Văscăuţii din Deal, se vedea şi el parlamentar.Toţi la unison se vedeau ajunşi la vârful puterii. Fiecare dorind să ciugulească câte o bucăţică din România. Copiii de 10-14 ani se şi vedeau un „Gavroch de Bucureşti”. În schimb deasupra tuturor începuse să fluture „ghilotina comunarzilor bucureşteni” prin măsurile luate „fără de crâgnire” la anchetele desfăşurate de DNA şi de Parchetul General care legal avea rolul de a cerceta evenimentul grav de la fabrica de pantofi de pe Cheiul Gârlii Bucureştene.

„Căcăciosul Ponta”, ca prim-ministru şi-a dat „demisia nu de onoare, ci de dezonoare”

În loc să stea la cârma guvernului, conform prerogativelor, obosit şi speriat de lupta dusă de preşedinte pentru demiterea sa începută cu „plagiatura” şi terminând cu onorariul de avocat, la câteva zile de la acest incident nefericit, „şi-a luat pălăria şi bastonul”- vorba lui Caragiale- a apărut pe Facebook şi foarte scurt şi-a dat emisia fără prea multe explicaţii. Sigur că obosit după lupta dusă împotriva lui Băsescu, nu mai putea să-i ţină piept şi preşedintelui Iohannis. În acest context, probabil obosit şi fără vlagă, s-a ascuns sub fusta blondei Daciana, precum nemuritorul rege al Troiei care s-a ascuns sub fusta blondei Elena din Troia. Sigur că multi dintre cititorii noştri nu prea mai ştiu „poveştile lui Homer”, în cartea Iliada. Noi doar am parafrazat pentru a aduce publicului la cunoştiinţă modul în care un prim-ministru îşi dă demisia la solicitarea a unui număr de 30.000 de demonstranţi. Ne punem totuşi întrebarea „Oare în America, când a avut loc tragedia turnurilor gemene, de ce nu şi-a dat demisia preşedintele, congresul şi toată conducerea Statelor Unite?” Pentru că acolo a avut loc cea mai mare tragedie în timp de pace, după atacul de la Pearl Harbour.

Un alt „căcăcios” demisionează fără motiv serios

Urmându-i exemplul, primul înlocuitor al primului ministru, domnul general Gabriei Oprea, îşi dă demisia după domnia sa de onoare iar noi îi spunem „dezonoare”. Acesta în condiţiile în care domnia sa a fost un general important al armatei române cărora militarii ai celei mai importante instituţii a unui stat, timp de ani i-au dat „onorul la general”. Motivul este unul ascuns şi se datorează presiunii făcută asupra sa de preşedinte şi de partidul aflat în opoziţie, care cu insistenţă, doreşte „caşcavalul guvernamental” fără în schimb să aibă capacitatea de guvernare.

Legătura dintre Oprea... motociclistul din coloană şi demisia

Accidentul motociclistului din Coloana prezidenţială nu a trebuit să stea la baza demisiei unei persoane care a ocupat o perioadă destul de lungă de timp, înlocuind pe primul ministru când acesta a fost bolnav. Sigur că preşedintele l-a şi găsit imediat vinovat pe vice-prim ministru carte avea una dintre funcţiile cele mai importante în stat, cea prin care „răspundea de siguranţa naţională”, respectiv de Ministerul de Interne cu toate componentele, serviciile de informaţii cu toate componentele. Oare dl. vice-prim ministru Oprea nu trebuia protejat la fel ca prim ministrul? De aceea este de ne-explicat cum DNA s-a şi sesizat chemând la ordine un general în faţa unui simplu procuror. Probabil că şi aici s-a dus dracu ordinea de drept în România. Pentru a explica, facem cuvenita apreciere: Poliţistul era în timpul serviciului şi dacă a căzut de pe motocicletă şi nu a văzut un obstacol în faţa sa, nu era vina vice-prim ministrului. Probabil că el mai avea nevoie de antrenament. Luările de poziţia a unor poliţişti privind modul în care a căzut şi existenţa unor mijloace că ar fi fost uzate, nu este altceva decât o intoxicare a opiniei publice prin care ministrul Oprea trebuia cu tot dinadinsul să fie incriminat şi trimis în faţa procurorului. Ne punem întrebarea dacă nu cumva domnul preşedinte a ştiut de vreo diversiune asupra ministrului de interne? Mai mult decât atât, frica generalului când „s-a căciulit în faţa preşedintelui”, prin acceptarea la consultări din partea partidului UNPR spunând că va accepta toate condiţiile puse de preşedinte la negocieri. Oare aceasta nu este vreun trafic de influenţă? Ne întrebăm doar cine o fi avut interes. Ponta a plecat, Oprea a plecat, instituţia fundamentală reprezentată de parlament ca „organ suprem al poporului român” începe să dea semne de oboseală politică şi de ce nu frică de parcă ne-am afla în pragul alegerilor din toamna anilor 1946 când România se afla sub ocupaţia sovietică. Acum ne întrebăm fireşte „Oare acum, în acest an 2015, sub a cărei ocupaţie ne aflăm?”. Asistăm când unii domni ambasadori fac vizite dese la instituţiile fundamentale ale statului: Prim-ministrul, ministrul de interne, SRI, preşedinţii celor două Camere. Românul probabil se întreabă „care este scopul acestor vizite repetate”. Corupţia? Situaţia conflictuală de la graniţa de est a UE? La aceste întrebări ar trebui ferm să dea răspuns domnul preşedinte. Corupţia nu este un flagel al societăţii. Ea este o expresie a unor interese a unor cetăţeni care au crezut că după 22 Decembrie 1989, din vest vor veni „toate vacile” să arunce lapte cu miere deasupra unor puturoşi români. Sau chiar din vest vor veni doar „curcile care vor face ouă de aur”. Săracul român nu s-a gândit nicio clipă că din vest vor veni doar „curcanii” care nu au venit cu oua de aur, ci au venit doar să ia aurul din România. Şi bineânţeles cu ajutorul „prea înţeleptului” guvernator Mugur Isărescu, care a făcut tot posibilul să dea totul Occidentului. Numai că Occidentul după ce-se vede interesul făcut, îşi ia mâna după nemernicii care i-au ajutat. Amintim în prezent chiar anchetele făcute de Parchete pentru fapte penale petrecute în timpul Revoluţiei, a Mineriadelor, în care acum cei care atunci în acei ani au tăcut, acum a venit timpul să plătească aşa cum a plătit şi Ceauşescu după 25 de ani, când conducătorii occidentali l-au plimbat în caleşti aurite pentru ca apoi ...”bum bum”.

În loc de sfârşit.....şi apoi de la capăt în numărul viitor

Problemele pe care am dorit să le precizăm „pe un spaţiu foarte restrâns”s-au dorit să fie nu un „pamflet”cum fac unele ziare, ci doar o prezentare reală a situaţiei existente în ultimile 10 luni în România. Un lucru mai trebuie atras atenţia conducerii statului care nu mai există, pentru că aşa cum spune Constituţia, Parchetul şi Justiţia nu fac parte din conducătorii unei naţiuni. Aşa cum spune Art. 131, ministerul public, prin parchete, reprezintă interesele generale ale societăţii şi apără ordinea de drept precum şi drepturile şi libertăţile cetăţenilor. Întrebarea este dacă în cercetarea făcută în urma celor petrecute la clubul Colectiv, organele de ceretare penală au în vedere să cerceteze şi cauza cea mai importantă privind importul şi cercetarea firmei care a produs acest material deosebit de nociv şi criminal. Credem că aceasta este cercetarea de bază a acestui caz. Să-l arestezi pe Piedone pentru că a semnat „ca primarul” o autorizaţie de funcţionare, credem că este o mare eroare judiciară. Poate că pe Piedone îl puteau aresta pentru alte „matrapaslâcuri” dacă o fi având. Dar să creezi o instabilitate politică socială şi statală datorită unui accident la un club, credem că este prea mult pentru o ţară, chiar dacă în acest accident au ,murit peste 50 de persoane. Mai credem că cei 30.000 de demonstranţi din Capitală ar fi trebuit, dacă sunt oneşti şi drepţi să fi aprins o lumânare şi la cei 130 morţi în noaptea de Înviere la Biserica din Costeşti când niciunul dintre ei nu au avut şansă să scape, pentru că pe timpul acela nu exista SMURD, ISU, pompieri. Dar pentru nenorocitul de om de la ţară, statul nici atunci, nici acum, nu-şi „bate capul”. Sigur că de morţi trebuie să vorbeşti numai de bine şi în final să le spunem creştinescul „Dumnezeu să-i adihnească pe cei morţi”, iar pe cei din spitale să le urăm însănătoşire grabnică. Nici justiţia nu trebuie să o uităm, urându-i să facă o judecată şi o anchetă dreaptă, nu sub imboldul unor presiuni din partea străzii care aşa cum am spus de la început este o stradă eterogenă, cu multe interese materiale şi politice, iar pe mulţi din stradă „îi doare în fund de morţi”. Ei doresc doar posturi ministeriale şi posturi de parlamentari. În rest Dumnezeu cu mila.

Ştire de ultimă oră

Din nou preşedintele încalcă Constituţia: Şi după două zile de discuţii sub „sabia lui Damocles” reprezentă de Parchet, în sfârşit numeşte cu încălcarea Art. 89 în calitate de prim ministru pe „Dacian Cioloş” agreat de Guvernul de la Berlin, aşa cum apreciau mijloacele media cu câteva zile înainte. facem cuvenita precizare că la Art. 103 alin.1, „preşedintele României desemnează un candidat pentru funcţia de prim ministru, în urma consultării partidului care are majoritate absotută în Parlament”. După cum este cunoscut, coaliţia de partide din Parlamentul României avea majoritatea absolută doar dacă i s-a indus, aşa cum precizau mijloacele media, că Liviu Dragnea va trăda interesele PSD prin faptul că, pe 28 Noiembrie, are procesul cu alegerile şi doar preşedintele poate influenţa verdictul. Acesta este „România mea, a ta şi a altuia ca mine”.

(continuare în numărul viitor)

DUMITRU CÂRCENI

Fetişul Agorei

CE A FĂCUT BUN GUVERNUL PONTA 4 ANI... A DISTRUS IOHANNIS ÎNTR-O ZI

Cadoul "preţios" dat de Preşedinte poporului român

Sincer să fiu, o spun cu cel mai curat sentiment, începusem, în ultimul timp, să îmi fac speranțe, să cred chiar că, în sfârșit, România începe să se îndrepte spre un drum cunoscut, fără bâjbâieli şi fără soluții provizorii de cârpeli pe parcurs. Pentru că, ne apropiam de una din parabolele lui Iisus şi anume: „Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haină veche căci peticul acesta, ca umplutură, trage din haină şi se face o ruptură şi mai rea. Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altminterea burdufurile crapă: vinul se varsă şi burdufurile se strică; ci pun vin nou în burdufuri noi şi amândouă se păstrează împreună". (Matei 9/16, 17) Pentru că, deşi cu multe „bube", unele (îmi place să cred, puţine) reale, altele (cele mai multe, marea lor majoritate) provocate şi/sau aplicate fariseic prin media, guvernul Ponta a rezolvat multe din greutățile şi din hibele preluate, în 2012, de la fostele guvernări Băsescu-Boc şi a creat cadrul unor dezvoltări de parcurs şi viitoare. Se crease un cadrul de linişte şi de pace socială (vorbind aici de viața socială şi nu de cea politică), începuse să se ia măsuri coerente în mai toate domeniile şi direcțiile. Nu spun că se formase o echipă guvernamentală ideală, dar începuse să acționeze ca o echipă şi asta era premiza unor soluții clare, transparente şi durabile. Dar, cum ne-am obişnuit în acest ultim sfert de veac, ceea ce merge bine sau începe să meargă bine în România trebuie imediat împiedicat de a se manifesta şi chiar trebuie distrus. Că lucrurile începuseră să meargă bine ne-o demonstra furia cu care opoziția, (nimeni alta decât forțele care l-au susținut pe Băsescu şi care, acum, prin nu ştiu ce manevre interne sau, mai degrabă, externe, a pus căpăstru pe fostul partid liberal ce se revendica de la bătrânii Brătieni) solicitau capul lui Ponta, înțelegându-se prin asta „jos guvernul" potrivit schemei politicianiste „pleacă tu să mă pun eu". Din această schemă lipsea însă cineva şi anume chiar „Grivei", adică poporul acestei țări mereu mințit, mereu păcălit. Iar cea mai mare păcăleală a fost scrutinul parlamentar din 2012, când un procent copleşitor a votat pentru o alianță de partide, în baza unui program plin de viziuni şi soluții care răspundeau speranțelor cetățeanului votant, iar după ce s-au văzut cu sacii în căruță (adică aleşi în parlament cu cifre niciodată obşinute) reprezentanții liberalilor au schimbat peste noapte orientarea politică liberală şi, ceea ce mi se pare cel mai grav, au trecut cu arme şi bagaje în tabăra democrat-liberalilor, tabără atât de categoric condamnată prin vot de alegătorul anului 2012.

Oare de câte ori a păcălit istoria, poporul român? Acum, ori niciodată, spune Iohannis

Este adevărat că istoria nu se face niciodată cu „dacă", dar nu ne opreşte nimeni să ne punem întrebări şi tocmai de aceea mă întreb cum ar fi decurs oare viața noastră dacă s-ar fi respectat voința poporului suveran exprimată prin votul din vara şi din toamna anului 2012? Cine şi ce au stat la baza schimbării atitudinii lui Crin Antonescu? Cine şi ce au condus la înverşunarea cu care s-a militat pentru ruperea alianței câştigătoare la vot? Mă întreb dacă aceeaşi atitudine ar fi avut Antonescu şi ai săi dacă PSD nu ar fi acceptat, prin protocolul de alianță, paritate pe listele electorale? Pentru că, în mod sigur, numai cu procentele ce pe bună dreptate (conform procentelor din sondaje sau ca proporție al numărului de membrii) le-ar fi obținut fără protocolul de paritate, actualii populari (cred că spiritul brătienilor lăcrimează prin mormintele marilor bărbați de stat brărtieni, ctitori de țară şi de istorie) nu ar mai fi fost în măsură să dărâme acum guverne, să se revendice ca adevărați mesianici ai poporului român. Este adevărat că în ultimul sfert de veac la noi în țară a înflorit şi s-a dezvoltat o corupție mafiotică ce o depăşeşte cu mult pe cea din perioada capitalismului sălbatec de peste ocean de acum un secol-un secol şi jumătate în urmă. Dar această corupție s-a dezvoltat în mijlocul nostru, al tuturora şi am tăcut în masă. Ni s-au vândut locurile de muncă odată cu fabricile ridicate tot de acest popor român şi prin care România îşi constituise, în ani, o piață proprie de desfacere, atât la intern, cât, mai ales, la extern. Şi am acceptat acele plăți compensatorii pe care le-am consumat mult mai repede decât perioada pentru care ni se programaseră după care am început, fiecare cum am putut, să tragem mâța de coadă. Ni s-au confiscat pentru retrocedări (numai Dumnezeu ştie cât de legitime) casele cumpărate cu bună-credință chiar de la stat şi am tăcut pentru că, vezi dumneata, nu mă atinsese concret pe mine, iar când mă atinsese ceilalți au gândit la fel, pe principiul că maieul este mai aproape de corp decât haina. Este adevărat că toate acestea, cu trecerea timpului, au acumulat surde nemulțumiri la nivel de mase. Exact în aceste momente, pe căi subterane şi prin rețelele de socializare s-a manevrat pentru transformarea unui carnagiu considerat întâmplător într-o mişcare de stradă menită, după mine, mai mult de destabilizare decât de schimbare în bine. Prin felul în care s-au petrecut lucrurile, puteți arunca de pe acum cu pietre în mine, dar mă duce gândul la o posibilă diversiune.

Diversiune prezidenţială

Veți spune că ar fi un lucru prea ticălos pentru aşa ceva, dar vă aduc aminte de Pearl Harbour şi de 11 septembrie 2001, locuri şi momente în care pierderile omeneşti au fost mult mai numeroase, dar n-au contat pentru că, revenind iar la principii, principiul „scopul scuză mijloacele" era foarte necesar. Subtil manevrați oamenii au ieşit din nou în Agore. Iar prin media, se militează pentru fetişizarea acesteia. Dacă eu, spre exemplu, chiar şi prin acest material încerc să mă desolidarizez de acțiunile actualei Agore, voi fi, în mod sigur, lapidat sau împroşcat cu ce nici prin minte nu-mi trece. Dar iar nu mă poate nimeni opri să mă întreb, ce a căutat ambasadorul Statelor Unite la preşedintele (neromân) Iohanis înainte de începerea discuțiilor cu forțele politice parlamentare după demisia premierului Ponta? S-a acționat ca, după 1989, populația României să fie din ce în ce mai needucată şi s-a reuşit. O populație mai puțin educată se poate manevra mult mai uşor şi asta s-a intenționat, asta s-a obținut. Dacă acum asculți cu atenție „vocea străzii" îți dai seama şi cine sunt cei care trag din culise sforile. Pentru că nu există o unitate de idei, de şlagăre, de slogane, ci pe secțiuni, se pot auzi reverberațiile diferitelor curente care de ani buni bântuie România. Cu infantilism politic, gureşa Gorghiu cere emfatic şi suveran, alegeri anticipate, anatemizând pe cel sau pe cei care îi arată caraghislâcul unei astfel de măsuri. Nemaivorbind de dereglarea pe cinci-şase luni, începând cu aceste zile de sfârşit de an, de început de iarnă, a treburilor țării, tocmai acum când trebuie întocmit bugetul pentru anul viitor, trebuie pregătite măsurile pentru traversarea sezonului de iarnă despre a cărui manifestare încă nu se cunoaşte mai nimic.

"Clubul Colectiv" sau "blestemul" muncitorilor de la fabrica "Pionierul"

Vine strada, vine Agora la nevoie să organizeze treburile, să ajute populația în caz de calamitate? (Remarc modul exemplar în care autoritățile statului, miniştri şi secretari de stat constituiți în echipă, au făcut față cataclismului provocat la acel nenorocit de club. Club făcut pe ruinele unei fabrici de încălțăminte sport «fabrica Pionierul» care lucra, pe vrmuri, mai mult pentru export şi poate tocmai de aceea intrată în primul eşalon de aruncare la „mormanul de fiare vechi", nu-i aşa domnule Roman?). Şi mai îmi pun o întrebare care, de fapt, este expresia gândurilor mele negre. O fi întâmplător că tocmai acum s-au coagulat „forțele" care să protesteze seară de seară în Agorele marilor oraşe? Au fost, în aceşti ultimi ani, suficiente momente când, nechemați (pe bune) de nimeni, oamenii ar fi trebuit să umple piețele şi străzile. Şi n-au făcut-o. Să fiu chiar aşa de naiv şi să nu fac nişte legături cu ce se întâmplă în zona noastră politică şi geografică? Pe plan mondial trăim momentele în care marii licurici îşi revendică sferele de interes şi de influență. Iar noi, suntem într-o zonă în care se pot pregăti nişte monede de schimb.

Mâna lungă a Preşedintelui a ajuns şi în Basarabia

S-a început cu Republica Moldova unde guvernul a fost „dărâmat" prin moțiune de cenzură şi, acum, țara este practic neguvernată. Am urmat noi şi soluțiile de guvernare nu se întrevăd. Iar cererile Agorei sunt mai degrabă pregătitoare de haos şi nu de ordine. Una din părțile slabe ale democrației este şi aceea că, atunci când libertatea individului excede libertatea grupurilor de indivizi poate produce haos. Se cere plecarea tuturor oamenilor politici aleşi chiar de cei aflați acum în stradă. Nu spune nimeni pe cine punem în loc. O țară neguvernată, o țară fără instituții nu este un stat ci este o gloată. Probabil că vremelnic, asta este şi ținta pentru noi, pentru moldoveni, urmează, în mod sigur, Ucraina, urmează Serbia. Singurii mai lăsați în pace sunt ungurii tocmai pentru că guvernarea Orban nu face niciun secret din bunele sale relații cu Federația Rusă. Or fi partidele un rău pentru societate, dar ştiți cum se spune: „rău cu rău, dar mai rău este fără rău". Că ne place sau nu ne place, ordinea într-o țară nu se face prin ieşirea în stradă şi prin a striga fiecare după cum i s-a cerut (cu ce cost?, cu ce preț?). Ordinea într-un stat se face prin instituții ale acestuia, prin legi şi prin norme din timp stabilite. Pe mine mă îngrozeşte o revenire la acea mizerie ridicată la rang de „fenomen", acea „Piață a Universitărții", o formă ocultă de destabilizare, generatoare de haos. O formă concretă în care minoritatea îşi impune voința prin violență şi încălcarea legii fără să pățească nimic, fără reacție din partea majorității şi a instrumentului legii. În folosul cui se desfăşoară toată această mascaradă de democrație? Cine ştie, îl rog să-mi spună şi mie şi jur că-mi voi cere scuze celor ce se simt răniți de vorbele mele.

VICTOR VERNESCU

Anarhia a cuprins întreaga țară

UNITATEA LA ROMÂNI, O RARA AVIS?

Presiunile politice ale preşedintelui Iohannis

Zilele acestea, premergătoare zilei Armatei Române, am fost într-o delegație la Iaşi, însoțind o delegație a Comitetului Național Român al Consiliului Mondial al Energiei la Conferința Internațională Energie-Mediu organizată (excelent) de universitățile tehnice din Iaşi (Gheorghe Asachi) şi din Bucureşti (Politehnica). Întrucât oficialul CME – London Office şi-a exprimat nedumerirea asupra numelui oraşului (Iaşi) despre care spunea că nu a auzit, i-am explicat că acesta este, într-un fel, a doua capitală a României, povestindu-i despre dorința de veacuri a românilor de a trăi într-un stat unitar. Ei bine, odată intrat în vâltoarea citadină a metrolpolei, cu fiecare pas, cu fiecare moment, „multinaționalul" londonez îşi manifesta nedumerirea şi admirația. Fie că era vorba de urbanistica oraşului, de monumentele sale cu iz istoric şi/sau cultural, cu spațiile verzi măestru împletite cu trecutul încărcat de istorii de tot felul (inclusiv Bojdeuca lui Creangă) dar şi biblioteca Universității Al. Ioan Cuza, printre puținele în Europa ca arhitectură şi tehnică de folosire, pentru oaspetele nostru toate formau obiective de admirație şi de pomenire, neîncetând a-şi folosi aparatul fotografic pentru a le imortaliza şi, poate, arăta şi altora. În drumurile noastre către Cetatea Neamțului, de curând renovată cu inteligență şi simț practic, ne-am oprit, pentru câteva momente, şi la Casa Memorială a domnitorului Unirii de la Ruginoasa. Ei bine, pe mine personal m-au uns cu mir pe suflet câteva din afirmațiile muzeografei care ne oferea informațiile, între care afirmația potrivit căreia „*ceea ce a realizat Cuza în şapte ani, nu au realizat alții într-o viață*". Asta este, încă din adolescența mea liceeană, petrecută întâmplător tot la Iaşi, şi părerea mea constantă, dar exprimată în propria-mi formulare şi de o altă persoană, într-un cadru oficial, recunoaşte, posibilul meu cititor, că este de natură să mă fi tulburat plăcut. Şi, cred că acea muzeografă, îşi continua în sine că: la ce i-a folosit bravului colonel, fost pârcălab la Galați? Roşi de aroganțe personale şi de stupide efuziuni de patriotism local (observați că mă feresc să spun că şi din josnice porniri de invidie şi egoism), chiar şi prietenii şi colaboratorii (nu toți, fireşte, dar destui) i s-au transformat în neprieteni şi au provocat abdicarea sa formată, cu exilarea pentru totdeauna din ținuturile româneşti pe care le iubea cu nemăsurată credință. Nu mi se aşezaseră ca lumea toate aceste impresii în cuget şi în memorie când, pe un post de televiziune, la hotel, îl văd pe actualul preşedinte al României condamnând întâlnirea dintre premierul român cu omologii săi din Bulgaria şi din Serbia, acuzându-l că nu a avut niciun mandat să participe la această întâlnire. Că nemulțumirea domnului preşedinte nu este altceva decât o grobiană aroganță şi o continuare a politicii de dezbinare cultivată şi dezvoltată de predecesorul său este o realitate, începe să se convingă fiecare cetățean al țării. Pentru că aceşti cetățeni au deja cultura să înțeleagă şi să ştie că şeful în funcție al executivului nu are nevoie de un mandat special de la preşedinte, mandatul său fiind programul de guvernare cu care a fost învestit de Parlament. Mă tem că, mai degrabă, preşedintele uită că domnia sa este cel care trebuie să aibă mandat, din partea Parlamentului, pentru orice vizită, tocmai pentru a îndeplini, „*pas cu pas*" programul de guvernare. Ideea că preşedintele a candidat şi a reuşit prin propriul program este o eroare (pentru a nu-i spune minciună), cel care candidează pentru această funcție neavând altă obligație decât aceea de a se angaja să respecte Constituția în spiritul şi în litera ei. (vedeți cum un comportament alăturea de Constituție al lui Băsescu s-a transformat într-o cutumă, cu drag – se pare – îmbrățişată de Klaus Werner Iohanis?!?). Este cunoscut că în anii '90 ai secolului trecut România nu a intrat în grupul de la Vişegrad (Polonia, Cehoslovacia, Ungaria) numai din cauza politicii vecinei noastre de la vest. Este meritul actualului premier că a reuşit, nu uşor dar cu perseverență, formarea grupului de la Craiova (Serbia, Bulgaria, România), grup al țărilor cu frontieră comună, obligate pe cale de consecință să acționeze concertat şi în consens în probleme de apărare comună, dar şi de dezvoltare zonală. Iar înâlnirea actuală de la Sofia a celor trei premieri era mai mult decât necesară şi în interesul propriilor țări, excedând „o simplă preocupare de sfârşit de săptămână" cum s-a exprimat preşedintele Iohanis degajând o ură funciară asupra premierului cu care ar trebui să se afle în colaborare şi nu, urmând exemplul predecesorului său care s-a dorit şi a fost un preşedinte jucător, făcând numai rău acestei țări. Şi că ura întunecă mințile, s-a văzut şi în gafa preşedintelui, vecină cu mitocănia, jignind fără scrupule alți doi premieri care nu încearcă decât să se îngrijească de soarta propriilor popoare.

Peşedintele îşi pregăteşte „dictatura"

Cereți-vă scuze, domnule Iohanis, dacă aveți o brumă de bun simț, pe lângă muntele de trufie mesianică. Şi, iertat să fiu dar nu mă pot opri să nu-mi duc gândul până la capăt la cele de mai sus, spunând că preşedintele jucător, cum se pare că o face şi actualul preşedinte, ne-a pus şi ne pune la cheremul poftelor tuturor celor care nu doresc decât hălci de teritoriu, în întregime piețele tradiționale şi tot ce se poate exploata din avuțiile acestui pământ. Iar acum, chestiunea imigranților este o certă problemă de afaceri interne a fiecăreia din cele trei țări ale grupului de la Craiova, mai ales în condițiile în care mari şi puternice țări ale Europei, care până acum au încurajat fenomenul îşi pun problema închiderii frontierelor pentru migranți şi imigrație. Insistența pe care o arată preşedintele Iohanis de a avea *„guvernul său"* îl trădează pe Iohanis în zisele sale că îşi doreşte *„o altfel de politică"* nu este nimic decât o lozincă mincinoasă, domnia sa fiind la fel de dornic de autocrație ca predecesorul, cu diferența, singura de altfel, că primul era mai vocal. Şi, tocmai de aceea, îmi vine să avertizez că este chiar mai periculos, deoarece pe cel vocal puteai să-l mai intuieşti în intenții, de multe ori vorbăria conținând şi germenii divulgării, în timp ce tăcerea nu. Pentru acest gen de oameni vorba populară spune că tace (coace) şi face, iar când eşti luat prin surprindere îți pierzi aproape total simțul de reacție şi rămâi să acționezi cu rezultate minime, în fața faptului împlinit. Nu vreau să fiu rău cu orice preț şi fără temei, dar nu mi-a căzut deloc bine văzându-l pe preşedintele României, de ziua oştirii române, vizitând şi omagiind trupe ale armatei americane…, fără niciun cuvânt de apreciere pentru istoria armatei naționale, pe al cărei sânge s-a plămădit hlamida Marii Uniri. Tot mai des am început să ne plângem că memoria electorală a poporului român este scurtă. Poate are şi această afirmație tâlcul său dar să nu uităm că cei care pun ştampila pe vot suntem noi, cei care apoi ne căim, dar căința nu are şi „armele" necesare corecției de parcurs. Deşi nu ştiu cum a putut aduna Iohanis atâtea voturi încât să ajungă a-l înlocui pe Băsescu pentru a-i continua linia de conduită, mă încumet să spun că acele voturi nu au o acoperire reală în realitate. Prea sunt multe informații care circulă şi ne vorbesc despre interese străine şi prea se confirmă în trecerea timpului aceste informații ca să nu cădem în plasa (dacă o fi, în desfăşurarea lor, vreo plasă) întinsă de scenarite. Şi, după aplombul pe care fostul preşedinte, primar general şi ministru (nu o singură dată în niciuna din aceste demnități) îl arată când se avântă din nou în politică, ce se vrea neapărat la vârf, începem să credem că ceva, ceva este adevărat în oricare din aceste informații, creatoare fiecare, la rândul său, într-un posibil scenariu. Iar dacă prin jocul politic şi prin slăbiciunea instituțiilor noastre abilitate se va ajunge ca Băsescu să facă jocurile de putere în urma viitoarelor alegeri, tare mi-e teamă că îi va fi greu oricui să mai nege pe unul sau altul dintre scenarii. Nu-mi pot explica acest joc urât mirositor pe care-l fac instituțiile de forță din țara noastră, spectacolul musai televizat al chemărilor cu trâmbițe la sediul DNA, al audierilor scurte dar dese pentru zgomotoasa zaveră din care să reiasă că justiția lucrează, alt fel decât că toate acestea nu sunt altcava decât deschiderea cât mai multor dosare pentru a fi închise albind astfel pe cei „hingheriți", fără ca România să recupereze ceva din marile sale averi prăduite de unul şi de altul din cei ce fac obiectul spectacolelor televizate. Unde s-au dus banii din privatizări, cum se pot explica nenumăratele şi, de obicei, aberantele retrocedări din care România şi cetățenii ei nu câştigă nimic, dar multe familii oneste rămân pe drumuri?

ARTICOL REALIZAT DE ALLA VOLCOVA

În prezența Preşedintelui CJ Țuțuianu

PRIMARUL BREBEANU ŞI CONSILIUL LOCAL RUNCU, INAUGUREAZĂ „PE BANDĂ“, OBIECTIVE IMPORTANTE

Centrul de informare turistică

Sâmătă, 31 octombrie, comuna Runcu după 2 săptămâni de la inaugurarea celor 4 poduri foarte importante pentru localitate, a avut loc festivitatea inaugurării unui obiectiv turistic de importanță majoră, atât pentru valea pe care se află comuna Runcu dar şi pentru alte câteva localități din zonă. Este vorba de inaugurarea „centrului de informare turistică”, o construcție importantă din punct de vedere al utilității, având în vedere intenția primarului Brebeanu şi a consiliului local privind dezvoltarea turismului într-o zonă aşa de frumoasă cum este zona de la poalele munților Leaota. Nu trebuie să trecem cu vederea modul în care primarul Brebeanu este preocupat de dezvoltarea localității şi a zonei turistice Runcu cu satele componente. De asemeni credem că este necesar să amintim cetățenilor faptul că în ultimii ani la Runcu au prins viață unele proiecte care au schimbat aproape radical viața locuitorilor. Asfaltarea străzii principale de la intrare până la ieşire, apoi asfaltarea drumului spre „Vârful In” unde de anul trecut se desfăşoară o importantă „serbare a oierilor runceni”, organizați într-o asociație de crescători deosebit de profitabilă pentru cetățeni. În Runcu, în timpul mandatului primarului Brebeanu, au luat ființă câteva pensiuni care în viitor vor schimba radical „zestrea economică” a localității. Datorită acestui lucru, în acestă zi de 31. Oct.2015, în prezența Preşedintelui CJ Domnul Țuțuianu (care va fi şi candidatul la preşedenția CJ Dâmbovița), a unui sobor de preoți, a membrilor Consiliului Local Runcu şi a unui important număr de cetățeni, a avut loc „tăierea panglicii” şi sfințirea clădirii „centrului de informații turistice Runcu”. Proiectarea acestei construcții care se armonizează cu restul construcțiilor țărăneşti din Runcu a fost bine ales de către primar şi foarte bine realizat de constructor. Bine ales pentru că se află în imediata apropiere a Primăriei, ceea ce dovedeşte importanța acestei construcții pentru dezvoltarea ulterioară a localității. Înăuntru în schimb totul este „la nivel superlativ” de parcă te-ai afla într-o zonă turistică în țări cu o bogată dezvoltare turistică. Aşa că acestei inițiative nu putem să-i dăm decât „nota maximă 10”. În acest context, obligatoriu trebuie să-i dăm nota 10 şi primarului Brebeanu dar şi memrilor Consiliului Local care sprijină întotdeauna ideile inovatoare ale edilului runcen.

Inaugurarea parcului de distracție pentru tineri şi vârstnici

În aceeaşi zi la doar 200 m distanță de punctul turistic în prezența personalităților menționate, a avut loc „tăierea panglicii” a unui „cochet” mic parc de distracții pentru tineri şi vârstnici. Aflat pe axul principal al localității, acest obiectiv nu de dimensiuni impresionante, în schimb rivalizează cu orice obiectiv de acest gen din orice țară importantă a a Europei. Împrejmuit cu un program de desfăşurare bine întocmit, în interior parcă ai intrat într-o altă lume. La mijloc s-a construit un acoperiş sub care sunt aşezate bănci din gresie şi spăr-

tură de marmură iar în stânga sunt aşezate aparate pentru tineri şi vârstnici de parcă te-ai afla la o sală de fitness modernă. Copiii mici nu au fost uitaţi iar în dreapta se află aparat pentru ei dar şi bănci pentru părinţi şi bunici în vedera supravegherii. Deşi spaţiul este foarte mic, acolo s-au construit două cabine de WC-uri pentru bărbaţi şi femei, ceea ce probabil nici parcurile de distracţie din Piteşti şi din Târgovişte nu au. Într-un cuvânt, acestui obiectiv de asemeni trebuie să-i dăm nota 10. aceasta în condiţiile în care, peste o scurtă perioadă de timp, aici în Runcu se va inaugura atât clădirea casei de cultură aflată în centrul localităţii dar şi ca un obiectiv major reprezentat de „asfaltarea" conform OG. 28 pe toate străzile satelor componente. Acest lucru s-a început iar lucrarea se află în desfăşurare. La toate acestea, aportul primarului Brebeanu a fost hotărâtor datorită incisivităţii sale şi a personalităţii care se impune în faţa autorităţilor. De aceea nu putem să-i urăm decât „la mai multe inaugurări", viaţă lungă, la mai multe mandate încât localitatea Runcu şi satele componente să devină „fruntea turismului românesc".

PAGINI REALIZATE DE D. BOŢILĂ

COMUNICAT DE PRESĂ: ROMÂNIA A DEVENIT, OFICIAL, A OPTA ŢARĂ DIN UE MEMBRĂ A CSLF

Marți, 3 noiembrie, în cadrul întâlnirii grupului pentru politici publice al Carbon Sequestration Leadership Forum (CSLF) care se desfăşoară între 1 şi 5 noiembrie la Riad - Arabia Saudită, a fost aprobată solicitarea României de a deveni membru al acestui prestigios forum internațional. Astfel România a devenit, oficial, a 23- a țară membră a CSLF şi a opta din Uniunea Europeană, care la rândul ei este membră CSLF. „Ca membră a Uniunii Europene, România îşi propune să fie un partener important pentru implementarea Uniunii Energetice care urmăreşte transformarea sistemului energetic European în următorii cinci ani prin completarea pieței interne, întărirea securității energetice şi, nu în ultimul rând, decarbonizarea sistemului care va permite Uniunii Europene atingerea obiectivelor de schimbări climatice propuse", a precizat Andrei Gerea, ministrul MEIMMMA. Christopher Smith, preşedintele grupului pentru politici publice al CSLF, adjunct al Secretarului pentru Energie al Statelor Unite, Dr. Ernest Moniz, a transmis felicitări demnitarului român şi României pentru acest important pas, asigurându-l de cooperare şi susținere din partea celorlalte țări membre. Miercuri, 4 noiembrie, vicepreşedintele ALDE şi ministrul Energiei, IMM-urilor şi Mediului de Afaceri Andrei Gerea va participa la cea de a VI-a Conferință Ministerială CSLF alături de conducătorii instituțiilor guvernamentale pentru politica energetică din Statele Unite ale Americii, Arabia Saudită, Norvegia, Olanda, Emiratele Arabe Unite, Kuweit, precum şi şefii delegațiilor celorlalte state membre. Cu prilejul vizitei în Arabia Saudita, ministrul român a avut întâlniri cu reprezentați ai mediului de afaceri din această țară abordând posibile proiecte de cooperare economică româno-saudite în domeniile coordonate de MEIMMMA.

DEPARTAMENTUL DE COMUNICARE AL ALDE

COMUNICAT DE PRESĂ: MTS INIȚIAZA ȘI SPRIIJNĂ REALIZAREA STRATEGIEI JUDEȚENE DE TINERET A JUDEȚULUI ARGEŞ

Vineri, 30.10.2015, la inițiativa domnului Secretar de Stat pe probleme de Tineret Arian Dumitru Bughiu, a avut loc la sediul Instituției Prefectului Argeş, o întâlnire de lucru cu rolul constituirii, în premieră în județul Argeş, a unui Consiliu Consultativ pe Probleme de Tineret (CCPT) destinat realizării Strategiei Județene de Tineret 2015-2020. La întâlnirea prezidată de către domnul Adrian Dumitru Bughiu, a participat Prefectul județului Argeş, domnul Mihail Adrian Oprescu care şi-a exprimat deschiderea şi susținerea în implementarea acestei inițiative. Alături de reprezentanții organizațiilor de tineret şi studenți, la întâlnire au mai participat şi reprezentanți ai instituțiilor locale şi județene cu atribuții şi în domeniul tineretului. Astfel, amintim prezența alături de DJST Argeş, Casa de Cultură a Studenților Piteşti şi a reprezentanților Consiliului Județean Argeş. Domnul Secretar de Stat Adrian Dumitru Bughiu a declarat: „Coroborat cu Strategia Națională de Tineret, existența unor Strategii Județene destinate tinerilor este imperios necesară pentru a putea pune în aplicare într-un mod realist şi concret direcțiile de acțiune stipulate în Strategia Națională de Tineret. Înființarea unui asemenea Consiliu Consultativ pe Probleme de Tineret cu sprijinul societății civile şi autoriăților locale şi recunoaşterea oficială a acestiua, sunt paşi importanți în demersul nostru de a avea un proces de consultare transparent şi participativ destinat susținerii şi implementării de programe destinate tinerilor argeşeni."

COMUNICAT DE PRESĂ: INFORMAȚIE DE PRESĂ

Luni, 2 noiembrie, mai multe reprezentante ale Organizației de Femei Social Democrate Argeş vor participa la o acțiune de donare de sânge pentru ajutorarea victimelor incendiului din Clubul Colectiv din Bucureşti. Femeile social-democrate vor ajunge la Centrul de Transfuzii Sangvine la ora 11. Printre victimele din Bucureşti se numără şi argeşeni. "Ceea ce s-a întâmplat în clubul din Bucureşti este de-a dreptul îngrozitor, de neconceput pentru România anului 2015. Este un moment în care trebuie să fim solidari, să fim alături de victime şi de familiile acestora. De asemenea, este momentul în care trebuie ca instituțiile statului să ia măsuri ca astfel de evenimente tragice să nu se mai întâmple niciodată. La rându-le, agenții economici trebuie să fie conştienți de importanța respectării normelor în vigoare privind prevenirea şi stingerea incendiilor, deoarece siguranța clienților primează în fața oricărui avantaj material. Suntem alături de părinții celor decedați şi răniți şi încercăm, prin acțiunea de donare se sânge, să facem ceva concret pentru cei aflați în suferință", afirmă deputatul Simona Bucura Oprescu, preşedinte al Organizației de Femei a PSD Argeş.

BIROUL DE PRESĂ OFSD ARGEŞ

REDACȚIA REFLECTOR ARGEȘEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Pitești, Argeș
(în localul cooperației)
Relații la:
- *Mobil: 0741-335962; 0760-035933*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

EROII ROMÂNI COMEMORAȚI LA VOLGOGRAD

În ziua de **25 Octombrie 2015 – ZIUA ARMATEI ROMÂNE**, când la **CAREI** şi-n toate oraşele țării s-au omagiat eroii neamului, la **VOLGOGRAD – localitatea Rossoşka**, s-a **inaugurat CIMITIRUL EROILOR ROMÂNI** – amplasat în **COMPLEXUL COMEMORATIV INTERNAȚIONAL de la Rossoşka.** Aceasta este prima necropolă construită (în Federația Rusă) în memoria militarilor români căzuți în **luptele de la Stalingrad** (1942 – 1943), **unde au pierit peste 115.000 militari.** Evenimentul a fost organizat cu ajutorul Ambasadei României în Federația Rusă. Ceremonia a fost deschisă de ambasadorul României în Federația Rusă – dl.Vasile Soare. Cimitirul românesc se întinde pe o suprafață de aprox.6.000mp. Monumentul central îl constituie **o CRUCE înaltă de 3 metri**, o placă din granit pe care scrie în cele două limbi: **,,În memoria militarilor români căzuți în luptă la STALINGRAD" şi 22 plăci** comemorative, cu textul: **,,Aici odihnesc militarii români căzuți în luptă la – denumirile celor 79 de foste cimitire de campanie româneşti din timpul războiului"**. Crucea şi plăcile comemorative , au fost sfințite de Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieşteanu, care cu 73 de ani în urmă a însoțit trupele române de la Stalingrad – după cum ne spune Diac. Ştefan Sfarghie. Din partea Asociației Naționale a Veteranilor de Război, a participat col.(r) Ilie Schipor. Au mai participat oficiali din partea Guvernului României, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale, ambasadori,ataşați militari,jurnalişti, ş.a. Pe cele două catarge ,au fost arborate drapelele naționale a celor două țări.

NUŞA CANTEMIR

COMPLEXUL PLAIUL DOMNESC

Cine vrea să-şi petreacă o vacanță tihnită la țară, nici plictisitoare dar nici obositoare, cu dulci leneviri şi cu excursii la poalele munților Lcaota şi chiar mai sus, nu ar fi râu să-şi îndrepte pasul spre Complexul Turistic PLAIUL DOMNESC. Acolo unde se termină Runcu şi începe drumul spre satul Brebu, într-o vale larga, ca un căuş făcut de dealurile din jur unde se află ridicat complexul „Plaiul Domnesc".

Pensiunea Plaiul Domnesc

Numele şi l-a luat, poate de la vechiul drum al domnilor, care trecea puțin mai sus de Brebu. Şi nu e rău de ales căci pensiunea are blazon. Ridicat pe o pantă de deal, complexul PLAIUL DOMNESC domină totul înjur. În fața, dincolo dc şosea, curg repezi apele râului Ialomicioara de vest, ideal pentru a face plajă şi care încântă cu clipocitul lui nopțile dulci dc vară. Pe malul celălalt al râului o coamă împădurită de deal aruncă peste ape umbra pomilor la asfințit.

Din cadrul complexului fac parte 2 Pensiuni: Pensiunea Bianca şi Pensiunea Plaiul Domnesc. Capacitatea locației este de 32 locuri repartizate în 5 camere duble şi 2 ap. în Plaiul Domnesc şi 16 locuri repartizate în 8 camere duble în Pensiunea Bianca. Camerele dispun de mobilier modern îmbinate armonios cu elemente rustice, TV racordat la antena parabolică, grup sanitar propriu cu duş, încălzire centrală. De asemeni cele două pensiuni dispun de două spații generoase de servire a mesei gen restaurant, în care se pot organiza de asemenea conferințe sau întâlniri de afaceri. Pensiunea Plaiul Domnesc atrage prin stilul rustic în care a fost construită şi decorată. Aceasta dispune de o încăpere la subsol gen cramă, mobilată rustic, în care voia bună si mâncarea tradițională s-au împrietenit. La mesele din trunchi de lemn, alături de butoaiele de țuică de Rancu şi vin, pastrama, bulzul şi sărmăluțele cu mămăliguță capătă gustul mâncării dacice de acum peste 2000 de ani. În acestă cramă se păstrează atât mobilierul rustic al dacilor, cât şi modernitatea anului 2015, prin masa de biliard. Aici, dacă afară este temperatura de peste 30 grade, în cramă trebuie să-ți pui o haină mai groasă.

Servicii agrement si petrecerea timpului liber

La acestă pensiune timpul nu stă pe loc. Nu te poți plictisi, nici tinerii sau copiii şi nici adulții. În curtea pensiunii ingenios amenajată, există un spațiu generos pentru copii, unde se pot organiza „foc de tabără", iar în imediata apropiere este amenajat un grătar unde în permanență sfârâie pastrama de Runcu, „micii de Brebu" şi „cârnații runceni". Peisajul „din vale" te îmbie să faci mişcare până sus în „Varful In" pe jos, şi chiar cu masina, având în vedere că drumul este asfaltat până la locul de la cota 900 unde se desfăşoară „Răvăşitul oilor". În saloanele pensiunilor se pot organiza evenimente festive de familie începând cu cununii, botezuri, nunți şi alte petreceri la care muzicanții locali vă țin companie. Chiar dacă sunteți participanți la evenimente, la terminare, dacă vă permite timpul, puteți merge nu prea departe, la cules de fructe de pădure, iar la cerere, puteți plăti un localnic să vă arate locurile. Pensiunile nominalizate pregătesc preparate din bucătăria tradițională , în regim de meniu fix sau la comandă. Prețurile nu sunt de speriat datorită faptului că, deşi condițiile sunt ca la un hotel de 3-4 stele, prețul unei camere este doar de 80 lei camera dublă iar a unui apartament, de 120 lei. Dorim să precizăm că la Runcu, la sfârşitul lunii Mai şi sfârşitul lui Septembrie, au loc două sărbători importante ale oierilor. Prima este „Măsurişul laptelui" când oile urcă mai sus la munte, iar a doua este în Semptemrie, „Răvăşitul oilor". La aceste sărbători, runcenii şi din celelalte comune apropiate, petrec bucurându-se de roadele muncii lor. În aceste zile, aici se desfăşoară o adevărată paradă a portului tradițional popular de munte. Acest lucru dovedind că runcenii şi celelalte localități de pe Valea Ialomicioarei sunt adevărați urmaşi ai dacilor liberi

Atracții deosebite ale zonei

Pentru cei dornici de drumeții, se pot face excursii pe jos sau cu bicicleta, pe câteva trasee deosebit de frumoase, care poartă nume de rezonață precum

-„Moara Dracului"- care este o interesantă formațiune pe vadul apei Ialomicioara, formată din două stânci înalte, ascuțite la varf, care au un loc mic între ele, prin care apa se strecoară învolburându-se, creând un peisaj deosebit de interesant care se poate imortaliza cu aparate de fotografiat sau filmat. În trecutul nu prea îndepărtat, aici se puteau vedea vidre, care dovedesc prin prezența acestora, că pe acest râu creştea peştele de munte- păstrăvul.

-„Masa Hoților"- Cu privire la cesta, legenda spune că aici se întâlneau hoții care acționau pe drumul de la Târgovişte prin Păduchiosu spre Sinaia, iar aici la masa hoților se împărțeau bunurile furate. Este posibil ca aici să se fi desfăşurat unele drame şi chiar lupte crâncere dintre hoți pentru supremație. În prezent, în acest loc mai există chiar o lespede de piatră sub formă de masă. Tot în apropiere de Runcu există punctul „La blide", o adevărată enigmă a naturii spre partea de nord a Runcului, natura a săpat un fir de apă din varful muntelui până la bază jos la Runcu, „căuşuri" pe care localnicii le-au numit „blide".

- De la cele două pensiuni, cale de 8-9 km pe firul Ialomicioarei, acum vreo 20 de ani s-a înființat un schit de călugărițe care s-a dezvoltat luând ființă „Mânăstirea Adormirii Maicii Domnului". În acest locaş trăiesc în zmerenie păstrând cultura şi tradiția dacică pentru eternitate, 5 călugărițe şi un duhovnic preot. Afltă la altitudine de peste 1000-1200 m în mijlocul unui peisaj sălbatic, aproape de fosta cabană „Leaota", e un drum forestier care trece în Transilvania. Tot legenda spune că pe acest drum se refugiau hoții goniți de „poterele domneşti", pentru că în Munții Leaota „nu puteau să-i găsescă nimeni". Tot aici în apropierea mănăstirii se află un refugiu salvamont pentru ca turiştii să beneficieze de serviciile lor în caz de neprevăzut. Pe acest traseu turiştii împătimiți de munte se pot odihni la „Poiana Băjenii" unde pot face plajă şi baie în vârf de munte. Dar se mai pot odihni şi la „Stâna Domnească" unde ciobanii îi pot servic cu „ jintiță şi telemea proaspătă de oaie". Amintind toate acestea, putem spune că într-adevăr Runcu, prin obiectivele construite în timpul mandatului primarului Brebeanu, localitatea se poate constitui ca un „pilon al turismului Dâmbovițean". De aceea invităm cititorii ca localitatea Runcu să fie o destinație de vacanță nu numai la sfârşit de săptămână ci chiar o mini-vacanță de 3-6 zile. Pentru realizarea scopului prezentăm un număr de telefon pentru cei care doresc să rezerve spații de cazare în aceste mirifice locuri de la poalele munților Leaota: +04 245.234.003.

„ROMÂNIA AUR POARTĂ, NOI CERŞIM DIN POARTĂ-N POARTĂ”

BORANGICUL - TRADITIE ŞI MEŞTEŞUG ROMÂNESC

SĂ NU UITĂM VALOAREA DE PIAȚĂ A BORANGICULUI

În vremurile de astăzi, doar persoanele mai în vârstă îşi mai amintesc de tradiționala artă de prelucrare a gogoşilor de mătase din care de mii de ani s-au extras „firelele aurii” a căror valoare în prezent poate fi stabilită chiar prin aur. În schimb noi românii nu ştim să punem în valoare acest bun național. Umblăm după „drumul mătăsii”, sau alte drumuri uitând că, chiar aici în Argeş există la Călineşti clădirea în care se exploatau „gogoşile de mătase naturală”. Numai că Primăria Călineşti şi consiliul local nu ştiu să pună în valoare acestă inestimată bogăție. Aceasta în condițiile în care, în România cresc pe toate drumurile materia primă de bază care nu costă niciun ban reprezentate de frunzele de pom numit „Dud”. De aceea primind un material de la redactorul nostru Luciana Marinescu care a fost în locul unde întrun sat unde încă se mai păstrează acestă tradiție, de unde ne-a transmis următorul reportaj.

DUMITRU BOȚILĂ

Am avut prilejul să particip în primavara aceasta, la Cercul Pedagogic al învățătorilor de la Şcolile de pe Valea Topologului, alături de care am avut bucuria să călătoresc şi să vizitez câteva locuri minunate din Județul Vâlcea. Unul dintre aceste locuri este "Ateleierul de Borangic" al familiei Niculescu din Stoeneşti Vâlcea. Doamna Cristina Niculescu alături de soțul dânsei continua tradiția creşterii viermilor de mătase. Totul se face în gospodăria dânşilor ca pe vremea bunicilor. Viermii de mătase sunt aduşi la stadiul de ouă, apoi sunt îngrijiți timp de 40 de zile până când îşi fac propria gogoaşă, în care se retrag pentru a se metamorfoza în fluturi. Înainte ca fluturii să topească coconul şi să iasă, coconii sunt opăriți, pentru a se putea deşira mai uşor firul de mătase. Micul atelier de producție se afla la parterul casei, unde lucrează şase țesătorese care ştiu să țeasă firul de borangic la războaie din lemn. Alături de cele şase țesătoare care lucrează în acest atelier am descoperit-o pe doamna Ana Niculescu, soacra doamnei Cristina Niculescu, care la vârsta de 78 de ani încă mai vine să lucreze în atelierul de borangic. Cu mâinile brăzdate de trecerea anilor, dar cu multă radare şi atenție, deşira migălos firul subțire de borangic de pe gogoşile viermilor de mătase, care mai apoi urma să fie tors şi țesut la războaiele de lemn. Această îndeletnicire, moştenită de la părinți, a devenit aşadar o afacere de familie. Maramele, costumele populare, bijuteriile vestimentare pot fi găsite la târgurile meşterilor populari din țara, sau la atelierul din gospodărie unde veți fi primiti cu drag aşa ca şi noi. Se ştie că războiul de țesut reprezintă una dintre cele mai vechi invenții ale omului. M-am aşezat şi eu la unul dintre războaiele de țesut şi am avut impresia că am făcut o călătorie în timp. M-am aşezat pe istorie, pe tradiție, pe portul nostru românesc şi mi s-a inundat sufletul de bucurie cunoscând aceşti oameni minunați care nu au lăsat să moară vechiul meşteşug. Nu mai văzusem niciodată un astfel de atelier şi nu credeam că în România mai creşte cineva viermi de mătase şi țese bornagic ducând tradiția mai departe. Am întrebat-o pe doamna Cristina Niculescu cum merg vânzările şi dacă efortul le este remunerat pe măsură muncii pe care o prestează. Însă am avut neplăcerea să aflu că la târgurile de specialitate se cumpără mai mult marfa adusă mai nou din India care, imită maramele şi iile țesute la noi. Închei cu speranța că oamenii vor începe să facă diferența şi vor cumpăra lucrul autentic românesc nu falsuri şi imitații aduse din alte țări. Şi cu un îndemn pentru creatorii români de modă, să se lase inspirați de tradiție şi să folosească în creațiile lor borangicul.

LUCIANA MARINESCU

COMUNICAT DE PRESĂ

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN ARGEŞ
SERVICIUL CABINET
Operator de date cu caracter personal nr. 775

N E S E C R E T
Piteşti
Nr. 15.077 / 27.10.2015
Ex. 1
Nr. ex. 2

RĂSPUNS LA CERERE

Către:
Redcația **REFLECTOR ARGEŞEAN**
Dlui **BOȚILĂ DUMITRU**

Stimate domn,

Urmare a solicitării dumneavoastră adresată Inspectoratului de Poliție al Județului Argeş, formulată în baza Legii 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes, public, cu modificările şi completările ulterioare, vă comunicăm următoarele:

La nivelul Inspectoratului de Poliție Județean Argeş au fost dispuse măsuri de reprelucrare cu toți polițiştii din cadrul structurilor de poliție rutieră a prevederilor OUG 195/2002R referitoare la oprirea autovehiculelor pentru control.

Totodată a fost atrasă atenția polițiştilor asupra consecințelor care pot apărea ca urmare a nerespectării acestor prevederi.

Vă mulțumim pentru încrederea acordată şi vă asigurăm de întreaga noastră disponibilitate în rezolvarea problemelor ce intră în competența instituției.

Cu stimă,

ŞEFUL INSPECTORATULUI
Comisar şef de poliție
ISPIR IONEL

Responsabil Legea 544/2001
Insp. pr. **ZAMFIR MĂDĂLIN**

Pitesti,str.Victoriei nr.60, telefon 0248/607000; fax 0248/213399;
Web site: www.politiaarges.ro ; E-mail: presa.ag@gmail.com

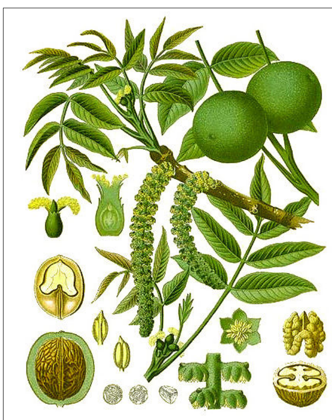
COMUNICAT DE PRESĂ

În perioada 6-8 noiembrie se desfăşoară la Palatul Parlamentului din Bucureşti a VII-a ediție a proiectului educativ „Parlamentul Tinerilor” organizat de Asociația Pro Democrația şi Camera Deputaților. Tinerii implicați în proiect au putut participa la o simulare a procesului decizional din Parlamentul României, pe grupuri şi comisii parlamentare, precum şi în plen. Obiectivele proiectului sunt, în principal, înțelegerea de către tineri a rolului, funcțiilor şi importanței Parlamentului, familiarizarea cu doctrinele partidelor politice, dar şi asigurarea unui cadru pentru dezbaterea unor teme aflate pe agenda publică. Programul este finanțat de către Fundația Hans Seidel. Tinerii care au luat parte la eveniment s-au întâlnit şi cu parlamentari. Din partea PSD au fost prezenți la manifestări deputații Simona Bucura Oprescu, purtător de cuvânt al Grupului Deputaților PSD, Gabriela Podaşcă şi Mihai Sturzu. Aceştia le-au prezentat tinerilor informații legate de funcționarea Parlamentului, le-au explicat procesul legislativ, dar au vorbit şi despre doctrina partidului pe care îl reprezintă. Interesul din partea participanților a fost unul deosebit. În contextul în care în ultima perioadă tinerii îşi spun tot mai mult şi mai apăsat cuvântul inclusiv în viața publică, iar manifestațiile lor sunt la ordinea zilei, proiectul derulat la Parlament nu se putea a fi mai nimerit. „Democrația este puterea poporului bine informat. Ceea ce se petrece acum în stradă, sub ochii noştri, este o demonstrație a acestui lucru. Tânăra generație îşi arată interesul pentru viața publică, pentru politică, pentru bunul mers al societății şi cere schimbări profunde în România. Sunt sigură să semnalul a fost bine receptat de către toate formațiunile politice şi nu numai. Noi, parlamentarii, le stăm tinerilor la dispoziție cu orice informație şi, în acelaşi timp, le transmitem că aşteptăm propunerile şi soluțiile lor. Le vom sprijini din punct de vedere legislativ în măsura în care sunt viabile şi pot produce efecte benefice pentru societate. Mult timp s-a spus că tinerii nu se implică, că nu le pasă, că au alte preocupări. Iată că lucrurile nu stau chiar aşa, iar acest lucru poate însemna un nou început pentru România, căci tinerilor le pasă de țara în care trăiesc şi vor să o facă mai bună. Să îi ajutăm şi să lucrăm împreună!”, a fost mesajul transmis de către deputatul Simona Bucura Oprescu.

CABINET DEPUTAT SIMONA BUCURA OPRESCU

REGELE POMILOR, NUCUL - ARBORELE CARE TRATEAZA PESTE 50 DE BOLI

Se spune că arborii sunt nişte acumulatori vii, “captatori ai energiei cosmice”, pe care o împart cu omul vindecându-i rănile. Este dovedit faptul că ne putem trata cu ajutorul arborilor vii şi cu fragmente din lemnul acestora, cu frunzele, florile şi fructele lor, însă până de curând, nu s-a ştiut că fiecare copac are un bioritm al său, cu ore de repaus şi ore de maximă activitate biologică. Pomii reprezintă un simbol al vie ii în contiună evolu ie, în ascensiune spre cer, dar înrădăcinați în pământul de unde-şi extrag seva hrănitoare. Nucul, alături de stejar, arțar, mesteacăn, plop, salcie, frasin, tei, castan, pin ş.a.m.d. sunt printre arborii cu cea mai mare energie terapeutică recunoscută. Acest tip de vindecare cu ajutorul copacilor se numeşte **dendroterapie**. Nucul a fost introdus în vestul i nordul Europei din vremea romanilor sau mai devreme, iar în cele două Americi în secolul 17. Zonele importante ale culturii nucului cuprind Fran a, Serbia, Grecia, Bulgaria i Romania (în Europa), China(în Asia), California (în America de Nord) i Chile în America de Sud. Mai recent, cultura nucului s-a răspândit pe scară largă i în alte regiuni: Noua Zeelandă i sud-estul Australiei. În tradiția populară, nucul trebuie plantat în curtea unui gospodar care vrea să marcheze un eveniment foarte important din viața lui, cum ar fi naşterea unui copil, scrie Sanatatea.info. Acest arbore este înconjurat de numeroase mituri şi superstiții. Dincolo de ele, frunzele şi fructele nucului au efecte benefice evidente pentru organism. De Rusalii, femeile de la țară duc la biserică frunze de nuc şi apoi le pun la streaşina caselor, pentru ca nucul să le ferească familia de necazuri.

Utilizările nucului

Pentru cei care au probleme cu căderea părului luna iulie este unul dintre cele mai bune momente pentru a prepara celebra tinctură din frunze de nuc, probabil unul dintre cele mai bune remedii naturiste verificate **împotriva căderii părului** şi de regenerare a firelor de păr degradate în urma vopsirii repetate. **Frunzele** pot fi puse în dulapul cu haine, pentru că țin moliile la distanță. **Fructul, miezul de nucă,** este bogat în acizi graşi omega 3, de aceea este indicat pentru a reduce colesterolul şi pentru a preveni bolile de inimă. **Uleiul de nucă** este folosit din cele mai vechi timpuri pentru îngrijirea părului, pentru masaj, dar este bun şi la gătit, oferind un gust aromat deosebit salatelor. **Cojile de nucă,** lemnoase, tari, sunt folosite pentru confec ionarea de mici jucării pentru copii – în special bărcu e, dar nu numai – pentru realizarea unor piese de mobilier i ornamente rustice. În trecut erau folosite i pentru anumite pedepse (statul pe coji de nucă). Coaja de nucă este de asemenea folosită în industria metalelor pre ioase, fiind un bun produs pentru lefuit. **Înveli ul gros, verde,** se folose te atât pentru unele tratamente, cât i pentru ob inerea de pigment negru (colorant negru), foarte rezistent, folosit pentru păr, textile naturale i altele asemenea, în industria vopselurilor. Din acesta se mai poate ob ine dulcea ă. Nucile verzi se folosesc pentru dulcețuri deoarece au o cantitate mare de vitamina C şi anume de patruzeci de ori mai mult decât sucul de portocale: dintr-un kg de coji verzi de nucă se poate extrage o cantitate de vitamina C egală cu cea extrasă din 10 kg de lămâi. **Florile** sunt folosite în popor, sub formă de infuzie, ca tratament pentru întărirea i însănăto irea părului i a pielii capului. Odinioară, populația la sate folosea intens vopselele extrase din frunze, flori, lăstari şi scoarță de nuc pentru vopsitul lânii, bumbacului şi chiar a mătăsii, fiind considerate vopsele netoxice şi deosebit de rezistente la deodorare. **Lemnul de nuc** este un lemn greu, fin, închis la culoare, foarte rezistent, pre ios. Se folose te pentru mobilă de lux, pentru piese de lux în ornamenta ii i decorări, pentru elemente speciale sau ornamente în realizarea iahturilor de lux, în confec ionarea de casete scumpe pentru bijuterii .a.m.d. Lemnul de nuc este cunoscut ca unul dintre cele mai scumpe materiale prime în industria de mobilă şi ambarca iuni de lux, fiind folosit chiar şi în industria aeronautică. **Umbra nucului** este neprielnică înmulțirii muştelor, de aceea ei se cultivă în apropierea saivanelor. Chiar dacă nucul este un sanitar al curții, se recomandă plantat nu mai aproape de 50/100 de metrii de casă, sau măcar în cel mai îndepărtat colț al curții. Din recomandările privind evitarea somnului sau odihnirii sub nuc nu reiese că nucul ar fi o plantă toxică, compostul obținut din frunze de nuc fiind utilizat fără restricții. Nucul se cultivă, în primul rând, pentru fructele sale, care se consumă atât în stare proaspătă, cât şi prelucrate. **Miezul de nucă** constituie un aliment complet şi concentrat conținând substanțe grase (52-70%), substanțe proteice (12-25%), zaharuri (5-25%) substanțe minerale (1,3-2,4%), etc. Valoarea energetică a unui kg de miez de nucă este echivalentă cu: 1 kg paine + 0,5 kg carne +0,5 kg cartofi + 0,5 kg peşte + 0,5 kg prune uscate + 1 kg pere, asigurând 6364 calorii (V. Cociu, 1983). O altă utilizare mai puțin cunoscută a miezului de nucă este în fabricarea uleiului comestibil şi tehnic folosit în pictură, fabricarea cernelii tipografice, fabricarea săpunului de lux etc. Frunzele, lăstarii, mugurii, scoarța şi rădacinile constituie un izvor de materie primă încă foarte puțin folosit la noi în țară. Acestea, puse la macerat în petrol lampant, constituie un bun unguient în tratarea reumatismului. Miezul de nucă este indicat pentru diabetici şi pentru completarea regimului alimentar vegetarian. Nucul este considerat Regele pomilor, plecând în primul rând de la denumirea sa în latină- Iuglans Regia, preferând să fie plantat într-o livada în zona cea mai înaltă. Ca specie pomicolă nucul prezintă şi alte avantaje. Deşi creşte lent şi intră târziu pe rod, comparativ cu alte specii, nucul este foarte longeviv trăind, în medie, circa 80-100 de ani şi după 15-16 ani dă producții mari. Aria de răspandire a nucului, mare, de la şes şi până la 700-800 m, poate aduce mari foloase cultivatorilor. Din toate aceste cauze, nucului i s-a atribuit o lege specială în România, fiind protejat de stat.

LANDER BIANCA

FELICITĂRI DE „SFÂNTUL MIHAIL ŞI GAVRIL"

Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor celor care îşi serbează onomastica cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", un călduros "La mulţi ani!"

ION GEORGESCU, primarul Oraşului Mioveni, urează locuitorilor din localitate care îşi serbează ziua de "Sfântul Mihail şi Gavril", să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Bogaţi - ION GÎRLEANU, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", un călduros "LA MULŢI ANI!" şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL urează colaboratorilor şi colegilor care îşi serbează onomastica cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril" "La mulţi ani"!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite cetăţenilor judeţului Argeş cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!"

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clienţilor şi prietenilor, cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", un călduros „LA MULŢI ANI!"

Primarul comunei Runcu – Dâmboviţa, urează cetăţenilor runceni, angajaţilor primăriei care poartă numele Sfinţilor Mihail şi Gavril, urări de bine, sănătate şi La Mulţi Ani

Primarul comunei Coşeşti, ELISABETA TUDOSE urează consătenilor sărbătoriţi de "Sfântul Mihail şi Gavril", o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani"!

Primarul comunei Albeştii de Argeş, SAVA VASILE, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează onomastica de "Sfântul Mihail şi Gavril", tradiţionalul şi nemuritorul "La mulţi ani"!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează cetăţenilor din această localitate, de "Sfântul Mihail şi Gavril", să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! "La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", primarul comunei Răteşti, MATEI GHEORGHE, urează cetăţenilor comunei, tradiţionalul „La mulţi ani"!

MIHAIL BĂRBUCEANU, primarul oraşului Stefăneşti, doreşte să ureze tradiţionalul „La mulţi ani", tuturor celor care îşi serbează onomastica de "Sfântul Mihail şi Gavril"!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor, cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani"!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril" fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani"!

Cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!"

Primarul comunei Valea Iaşului,domnul BARBU NICOLAE, urează tradiţionalul „La mulţi ani" tuturor sărbătoriţilor comunei!

Primarul Ionel Dulamă al comunei Rucăr, urează cetăţenilor sărbătoriţi de "Sfântul Mihail şi Gavril" tradiţionalul „La mulţi ani!" şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor colaboratorilor tradiţionalul "La mulţi ani"!

ASOCIAŢIA CADRELOR MILITARE ÎN REZERVĂ, prin preşedinte col. (r) Ţânţarcu Alexandru, urează pensionarilor militari, cu ocazia "Sfântului Mihail şi Gavril", un călduros "La mulţi ani"!

Primarul comunei Băiculeşti - Nicolae Dragnea urează cetăţenilor din comună sarbătoriţi de "Sfântul Mihail şi Gavril", fericire şi numai bucurii! "La mulţi ani"!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „OBIECTIV ARGEŞEAN“

CONSILIUL JUDEŢEAN - ADEMENIT SĂ SPONSORIZEZE O VACANŢĂ DE 10 ZILE ÎN GERMANIA

Şefa serviciului Relaţii Internaţionale, Turism şi Cultură din cadrul Consiliului Judeţean Argeş, Roxana Stoenescu, se ţine numai de colaborări dubioase. După ce a dat-o în bară magistral cu handbalul, ani la rând, Roxana Stoenescu a fost acum la un pas să bage consilierii judeţeni şi conducerea CJ într-o asociere la fel de dubioasă, in urma acestei asocieri, trei firme din Argeş ar fi beneficiat de sprijin financiar pentru a participa la un târg de zece zile din Germania.

Bani ceruţi pentru cazare, mâncare şi transport

Cofetăria "Un băiat şi o fată" din Câmpulung, firma "Lactate Brădet" şi societatea care fabrică "Magiunul de Topoloveni" au fost cooptate într-o asociaţie ai cărei conducători se gândesc la plimbări prin străinătate. Este vorba despre "Asociaţia în vederea promovării ţuicii de Morăreşti şi a produselor tradiţionale", condusă de un anume Iosaf-Ionuţ Buzdugan. Respectivul, împreună cu cei trei agenţi economici, doresc să participe la o ex-poziţie internaţională pentru industria alimentară (Grune Woche) care se va desfăşura în perioada 15-24 ianuarie la Berlin, în Germania. Până aici, totul în regulă, mai ales dacă deplasarea de 10 zile s-ar fi făcut pe banii Asociaţiei. Totuşi, reprezentantul Asociaţiei a reuşit să o coopteze într-un fel de partea sa pe Roxana Stoenescu- cea care conduce serviciul Relaţii Internaţionale, Turism şi Cultură din cadrul CJ Argeş. Acesteia i s-a propus un protocol între Asociaţie şi CJ, prin care Consiliul Judeţean ar fi contribuit cu 30.000 lei la deplasarea a 10 persoane în Germania, banii urmând să fie folosiţi pentru transport, cazare şi masă. Deplasarea era planificată pentru zece zile. Directoarea CJ n-a avut nicio greaţă să întocmească un proiect de hotărâre, propus săptămâna trecută spre vot, în plenul Consiliului Judeţean. Încă înainte de începerea şedinţei însă, foarte mulţi consilieri judeţeni şi-au exprimat nemulţumirea vizavi de acest proiect, existând o reticenţă justificată împotriva sponsorizării unor privaţi, într-o acţiune de promovare a unor produse chipurile "tradiţionale"- dar vândute prin firme binecunoscute în Argeş. Preşedintele Florin Tecău nu a dorit să pornească un nou scandal mediatic, motiv pentru care a retras proiectul de pe ordinea de zi. Până în ianuarie însă, Roxana Stoenescu are tot timpul să încerce din nou.

ANDRI LRIMIA

RADU VASILICĂ L-A VIZITAT PE CONSTANTIN NICOLESCU ÎN PENITENCIAR

Deputatul PSD Radu Vasilică a relatat, săptămâna trecută, că împreună cu un grup de parlamentari a vizitat mai multe penitenciare din ţară pentru a vedea condiţiile de detenţie şi necesarul persoanelor private de libertate. Vasilică a declarat că în locurile de detenţie infrastructura este uzată, uşile de la băi sunt distruse dar ceea ce este mai rău, e supraaglomerarea. Vizavi de acest ultim aspect, deputatul a afirmat că la nivelul Guvernului s-a luat hotărârea ca forte curând să se construiască două penitenciare, unul în Dolj şi un altul în Prahova, care vor avea 1.000 de locuri.

Constantin Nicolescu citeşte foarte mult în penitenciar

Printre altele însă, Radu Vasilică a fost impresionat de condiţiile existente la penitenciarul Colibaşi. Aici, a spus el, a întâlnit un management foarte bun şi a rămas impresionat de faptul că deţinuţii pot lucra în ferma penitenciarului, precum şi în atelierele pe care instituţia le deţine. Iar pentru că a avut ocazia să viziteze Colibaşul, Radu Vasilică a trecut şi pe la unchiul său, Constantin Nicolescu, despre care a spus că arăta bine, că avea moralul foarte bun şi că l-a găsit citind: „Citeşte foarte mult pentru că altceva nu are ce să facă. Nu poate să muncească la problemele pe care le are. L-am găsit bine. Dar nu m-am văzut doar cu el! M-am întâlnit şi cu Cioacă" a relatat deputatul Radu Vasilică, acesta adăugând că atunci a fost singura dată când l-a vizitat pe Constantin Nicolescu la penitenciar.

CORINA LANCU

Ziarul „ANCHETA“

LIVIU TÂROIU - LA UN PAS SĂ PIARDĂ PRIMĂRIA CÂMPULUNG

Din clipa în care Călin Andrei a pierdut mandatul de primar, la Câmpulung a început un adevărat război pentru preluarea funcţiei numărul unu din administraţia locală. Imediat după suspendarea primarului liberal, social-democratul Liviu Ţâroiu a preluat frâiele primăriei din postura de viceprimar cu atribuţii de primar, însă nici nu s-a instalat bine în scaunul lui Călin Andrei că s-a şi trezit contestat, consilierul local Bogdan David declanşând un conflict juridic pe motiv că PSD-istul nu are dreptul să preia atribuţiile primarului. Săptămâna trecută, Tribunalul Argeş i-a dat câştig de cauză liberalului, dictând o soluţie prin care Ţâroiu îşi pierde atribuţiile de primar, funcţia urmând să-i revină lui Bogdan David.

ALIN MORARU

Ziarul „ARGEŞUL“

ARHIEPISCOPUL CALINIC S-A ÎNTÂLNIT CU PREŞEDINTELE LOHANNIS

Deşi nu este botezat în cultul creştin-ortodox, preşedintele ţării, Klaus Iohannis, are o relaţie excelentă mai marii Bisericii Ortodoxe Române şi în special cu Patriarhul Daniel. Nu doar pe linie instituţională şeful statului şi şeful bisericii strămoşeşti se înţeleg foarte bine, ci şi în plan personal. În urmă cu câteva zile, Preafericitul Daniel a fost invitat la Palatul Cotroceni pentru a sfinţi noua catapeteasmă a lăcaşului de cult din perimetrul palatului prezidenţial şi, în virtutea bunelor relaţii dintre Iohannis şi înaltul său oaspete, a fost permis şi accesul câtorva feţe bisericeşti, membri ai Sfântului Sinod. Printre ei s-a numărat şi întâiul păstor al Argeşului şi Muscelului, arhiepiscopul Calinic, care a fost încântat de frumuseţea Palatului Cotroceni. El i-a spus preşedintelui să nu ocolească Mănăstirea Argeşului, atunci când paşii îl vor fi purtând, cu diverse treburi, prin zona Munteniei. Când necropola de la Curtea de Argeş, aflată în construcţie, va fi gata, arhiepiscopul Calinic îl va invita oficial la slujba de sfinţire şi pe preşedintele Klaus Iohannis.

EDUARD TOMAZIU

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

CFR REIAU CURSELE PE RUTA PITEŞTI - CURTEA DE ARGEŞ

Începând cu data de 1 noiembrie, CFR Călători revine pe ruta Curtea de Argeş - Piteşti, informeză un comunicat de presă al companiei. Conform acestuia, distanţa Curtea de Argeş - Piteşti şi retur va fi parcursă de patru trenuri, în aproximativ 50 de minute. Trenurile deservesc locuitorii din parcurs (Curtea de Argeş, Băiculeşti, Merişani, Bascov, C.I.L. şi Piteşti Nord), asigurându-le legătura cu Bucureştiul şi cu alte localităţi de pe harta feroviară a judeţelelor Argeş, Olt, Dolj şi Dâmboviţa. Trenurile circulă în regim de tren Regio pe ruta Curtea de Argeş - Piteşti şi retur, din staţia Piteşti se detaşează/ataşează la trenurile IR în circulaţie pe ruta Piteşti - Bucureşti Nord si retur, iar tarifele sunt la nivel de tren Regio pentru călătorii urcaţi/ coborâţi în/din staţiile Curtea de Argeş, Băiculeşti, Merişani, Bascov, C.I.L. şi Piteşti Nord, având ca destinaţie/plecare staţia Bucureşti Nord.

„De asemenea, cu aceste trenuri IR pot călători şi pasagerii cu abonamente valabile la tren Regio, urcaţi/coborâţi în/din staţiile Curtea de Argeş, Băiculeşti, Merişani, Bascov, C.I.L. şi Piteşti Nord având ca destinaţie/ plecare staţia Bucureşti- Nord. De exemplu, pe ruta Curtea de Argeş - Piteşti un bilet la clasa a 2-a costă 5,5 lei, un abonament lunar cu număr nelimitat de călătorii 115,50 lei, iar abonamentul lunar pentru elevi şi studenţi este 57,75 lei, aceştia beneficiind de o reducere 76% (din valoarea tarifului integral de transport), se arată în comunicatul CFR.

F. SILVESTRU

Monica Macovei „călare pe calul Partidul M.X.”

DNA DE LA EXTAZ....PÂNĂ LA ÎNCĂLCAREA CONSTITUŢIEI ŞI A LEGII NR. 304

„Corupția ucide”....acesta este titlul tuturor mijloacelor media din România. Acest slogan a constituit un prilej de luptă politică fără de principii. De ce? Pentru că niciun analist politic nu pătrunde la rădăcinile acestei corupții generalizate. Un lucru este sigur, că era necesară apariția unei instituții care să combată acest flagel al ultimilor 25 de ani care nu este doar „autohton”, patria fiind în țările din vestul Europei (vezi Italia). Numai că, prin apariția DNA care „a tăcut...tacit”, timp de 10 ani pentru ca acum, în 2005 să renască precum pasărea Pheonix. Acest lucru a determinar ziarul să reediteze ordinul semnat de „dârza” Monica Macovei, fostă candidată la preşedenție alături de preşedintele Iohannis, să preia ordinul cu un mesaj către Curtea Constituțională şi nu către DNA. „Oare domnilor judecători nu considerați o încălcare a Constituției şi implicit a Art. Nr. 131 dar şi a legii Nr. 304/2004, unde DNA nu este precizat expres în ce două legi. Oare DNA să fi ajuns şi la Curtea Constituțională iar domnilor judecători să le fie frică de DNA?”. De fapt, chiar un judecător al CCR „a fost tras pe dreapta de DNA”. Aceasta în condițiile în care problemele marilor devalizari ale economiei româneşti zac în sertarele DNA. Amintim: încălcarea HG Nr. 834/2001 privind acordarea titlului de proprietate; privatizarea frauduloasă a petrolului românesc, privatizarea în interesul marilor firme occidentale, la presiunea FMI, iar problemele sunt multiple. În toți aceşti ani „zburdalnica” Monica Macovei nu a făcut altceva decât „să-şi umfle caşcavalul” creând propriul partid cu denumirea „Kaghebisto-securistă M.X”. În numărul de față, doar dorim să atragem atenția privind nerespectarea legii şi atât.

Controversatul ordin 2184/2006

Fără nici o discuție, timp de 25 de ani, România a fost “bântuită” de o anarhie fără precedent, în toate sectoarele vitale ale statului. Putem spune fără să greşim, că această stare de lucruri, o putem asemui cu perioada de după 1848 (perioada Revoluției) şi până la perioada redeşteptării naționale a clasei politice, când în 1859 a fost ales Cuza ca domnitor. Până la această perioadă, ca şi în prezent, cele două principate române care au stat la baza înființării statului numit România, au fost bulversate economic, politic şi militar de interesele marilor puteri Europene precum: Imperiul Austro-Ungar, Germania, Rusia, Anglia, Franța şi Turcia. Am lăsat la sfârşit Turcia, pentru că influența acesteia manifestată asupra Principatelor române timp de peste 300 ani, datorită presiunilor marilor puteri, scădea pe zi ce trece culminând cu înfrângerea de la Plevna în 1877. Aşa cum spuneam, anarhia actuală s-a mai întâlnit doar după 1848 când Europa s-a “revoluționat” împotriva unui sistem anacronic politic, economic şi chiar militar. Primele semne le-a dat Revoluția Franceză, iar ultimele de acest gen le-a dat Revolta românilor din 1989. Şi Franța pe care am amintit-o mai înainte, “după revoluționare”, a urmat o perioadă deosebit de lungă de anarhie, care trebuie spus, continuă şi în prezent. România în decursul existenței sale, în afară de “revolte sporadice” înnăbuşite în sânge, nu a avut o perioadă aşa de lungă de anarhie decât după 1989. Cine a determinat această anarhie este o problemă importantă pe care istoricii, academicienii, Academia Română, oamenii de cultură care încă mai au “în cap cultură şi nu interese economice cum este a lui Liiceanu”, au datoria față de țară să o spună public, iar mijloacele media să nu mai fie obediente politicienilor, prezentând cu obstinență interesele unora sau a altora, lăsând de izbelişte interesele naționale. Văzând modul de prezentare a analiştilor politici pe principalele posturi de ştiri TV, de la România TV, B1 TV şi Realitatea TV, putem trage concluzia că acestea sunt fără nici o responsabilitate față de țară, față de prezentarea unei situații corecte, unii dintre analişti transformându-se fățiş în “acuzatori”, la fel ca unii acuzatori politici din perioada 1945-1989. Anarhia a distrus România ca stat şi ca națiune, iar instituția coordonată constituțional de “autoritatea judecătorească” (art. 124-134), are şi ea chiar rolul cel mai important de sprijinire a acestei anarhii. Toate actele importante din ultimul secol, şi dacă vreți, din ultimul mileniu, s-au datorat în primul rând greşelilor făcute de “unii membrii ai justiției” şi nu de instituția în ansamblu. Oare cine i-a condamnat pe țăranii din Răscoala 1907? Oare cine l-a condamnat pe Mareşalul Antonescu la moarte? Oare cine l-a condamnat pe Ceauşescu la moarte dispunând de un verdict fără o judecată dreaptă, bazată doar pe puncutl de vedere al anchetatorului reprezentat de procuror? În schimb, ne mai punem şi alte întrebări pe care actuala justiție care s-a trezit după 1 ianuarie 2015 având o revelație divină asupra unor fenomene grave pe care România le-a trăit şi le trăieşte şi pe care abea acum în ceasul al treisprezecelea, doar unii dintre judecători încep să aibă revelații. Numai că, unele dintre aceste revelații sunt venite şi impuse doar de procurorii în care Monica Macovei şi-au pus mari speranțe că răutatea domniei sale se va transforma în realitate. Sigur că despre această perioadă s-a ştiut la cel mai înalt nivel European şi Mondial. Sigur că la baza anarhiei româneşti din aceşti 25 de ani, o contribuție esențială au avut-o “presiunile” făcute asupra statului privind economia, finanțele, administrația publică şi armata de către FMI, UE, Banca Mondială, Banca Central Europeană şi nu în ultimul rând, presiune exercitată de SUA, Franța şi Germania. După 1990, România a ajuns “lada de gunoi” a mărfurilor second hand, de la cauciucuri de maşini, maşini şi obiecte de îmbrăcăminte. Pentru ca acestea să-şi facă locul intereselor acestor țări, au dispus distrugerea industriei grele, de construcții de maşini, textile şi a industriei de bunuri de consum, chiar dacă ele au fost construite temeinic încă de pe timpul Regelui Carol I care era neamț. Se vorbeşte de corupție? Oare domnul ambasador SUA al anului 2003 când a luat cunoştință în Plenul Parlamentului de corupția generalizată ce a făcut? A tăcut. Marile puteri au tăcut pentru că le-a convenit când, începând cu 1993, s-a distrus pas cu pas sistemul bancar românesc acaparat de sistemul bancar occidental, având ca motto economia de piață sau economia funcțională de piață. Toate acestea sunt documente pe care un distins jurist profesor doctor Radu Ciuceanu ar trebui să stea la baza celei care în prezent reprezintă “lumina dreptății româneşti”, în persoana DNA.

Lupta DNA împotriva „statului corupt până în temelii“

Că este adevărat, acest lucru este ştiut de majoritatea cetățenilor români, numai că, corupția generalizată nu au descoperit-o românii. Corupția are rădăcini istorice, iar generalizarea era proprie Imperiului otoman prin ceea ce în România s-a chemat “peşcheş sau ciubuc”. În America, corupția a fost mult mai gravă decât la noi, şi de ce nu, şi în prezent este chiar mai gravă decât în România. Numai că americanii prin clasa politică i-au găsit acoperire care s-a transmis şi marilor puteri Europene. Antidotul a fost numit “lobby”. Acesta era politic, militar şi economic. Adică se făcea “corupție pe față”. Noi, în cei 25 de ani, am făcut “corupție prin spate”, iar la noi s-a chemat: “mituire, trafic de influență, abuz în serviciu, fals în declarații, brancudă frauduloasă, spălare de bani”, aşa cum i-a venit în minte şi cum ne-au influențat reprezentanții unor mari puteri pentru a da lovituri nimicitoare “capitalismului românesc autohton”. Se pare că influența externă a distrus primele elemente ale marelui capital comercial românesc, după bănci. L-a distrus pe Cornel Penescu, cel care a înființat primul mare supermarket cu capital românesc, iar exemplele ar putea continua. Însăşi apariția peste noapte în 2004 prin alegerile din decembrie a “fenomenului Băsescu” care la fel ca în alegerile din noiembrie 2014, în doar câteva luni Crin Antonescu şi-a dat demisia nemotivat, aşa cum aproape

(continuare în pagina 17)

(urmare din pagina 16)

peste noapte şi-a dat demisia Stolojan, făcând loc prin "forceps politic European" lui traian Băsescu – inițiatorul "Țepelor din Piața Victoriei". Domnia sa, a ales-o "călău juridic" pe doamna Monica Macovei, procuror cu ştate vechi şi cu experiență a violenței juridice în sistemul statului comunist. Domnia sa a inițiat ordinul 2184/2006 pe care îl prezentăm în Facsimil. În spatele acestui ordin a stat nu o lege adoptată în Parlament, cum normal ar fi fost legal şi constituțional, ci un regulament de ordine interioară, Facsimil 2. În acest context, am mai spus şi credem că marii jurişti din Parlamentul României, Curtea Constituțioanlă şi membrii clasei politice, câți mai sunt liberi în Parlament, să-şi prezinte punctul de vedere dacă acest mod de apariție a unei legi şi a unei instituții paralelă cu instituția procuraturii este legală. Că DNA a luat poziție fermă împotriva marii corupții este de lăudat şi chiar de "exportat", cum s-a întâmplat cu exportul ideii DNA către Bulgaria. Numai că, atunci când a venit ministrul bulgar să vadă "minunile făcute de DNA" au găsit uşile încuiate la instituția DIICOT, pentru că DNA – instituție rivală, l-a arestat pe şeful acesteia. Lumea se întreabă: nu faptul că Alina Bica a fost vinovată, ci cum de DNA a reacționat aşa de târziu?

REGULAMENTUL de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție
aprobat prin Ordinul nr. 2184/C/2006 al Ministrului Justiției Publicat în: Monitorul Oficial Nr. 852 din 17 octombrie 2006

TITLUL I**Dispoziţii generale**
Art. 1 - (1) Direcția Națională Anticorupție este organizată ca structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și este specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii.
(2) Direcția Națională Anticorupție are sediul în municipiul București și își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu al României, prin procurori specializați în combaterea infracțiunilor de corupție.
TITLUL II**Organizarea şi funcţionarea Direcţiei Naţionale Anticorupţie**
Art. 2 - Direcția Națională Anticorupție a fost înființată, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție, la data de 1 septembrie 2002, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, ca structură specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, fiind condusă de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public, conform legii.
Art. 3 - Direcția Națională Anticorupție este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.
Art. 4 - (1) Direcția Națională Anticorupție are o structură centrală și o structură teritorială.

Regulamentul DNA 2184/C/2006. „Fata Morgana ilegală" a justiţiei româneşti

Pentru a înțelege acest lucru, prezentăm publicului modul în care s-a "plămădit" acest regulament. De la început, credem că doamna Monica Macovei a acceptat propunerea procurorului şef al DNA existent la această dată (9 iunie 2006). De la început, pe înțelesul tuturor cititorilor, putem spune că s-a încălcat penal chiar art. 131 şi 132 din Constituție, cu privire la statutul procurorului. În Constituție spune că acest Parchet, dacă există, trebuie să fie sub autoritatea Ministerului Justiției. În schimb, doamna Monica Macovei, încălcând legea, o trece în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație şi Justiție. În schimb, la art. 3, doamna Macovei încalcă şi mai grosolan constituția prin "DNA este independentă în raport cu instanțele judecătoreşti şi implicit, cu Parchetele de pe lângă instanțe". În cursul acestui regulament nu se suflă o vorbă despre prevederile privind "sub autoritatea ministrului justiției". De fapt, chiar majoritatea procurorilor sunt nemulțumiți de influența pe care DNA o are asupra majorității procuraturilor din sistemul juridic românesc. De aceea, mulți se întreabă, „cine este oul şi cine este găina" sau „cine a fost primul, oul sau găina". Credem că la această ultimă întrebare putem da răspuns afirmativ că a fost găina (procurorul subordonat ministrului justiției), iar oul este DNA care este produsul doamnei Monica Macovei. Că o fi bine sau o fi rău, doar rezultatele viitoare o vor dovedi. Că economia românească este distrusă şi DNA-ul nu găsesc "cauza generatoare" ci găsesc doar efectele distrugătoare ale dispariției în totalitate a economiei româneşti şi subordonarea ei aşa cum a gândit Adrian Năstase, un obedient al marilor puteri europene pe care le-a servit cu devotament când era ministru de externe. Mai mult decât atât, în 2003 a modificat prin referendum Constituția, încălcând art. 1 din legea fundamentală, introducând punctul g) din Titlul 4-Economia şi finanțele publice "aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele UE". Să te cruceşti cititorule. Cum de respectabila Curte Constituțională care are ca atribuțiuni tocmai apărarea legii fundamentale, pentru ca instituțiile politice să nu modifice acest articol, aproape tace. Aceasta în condițiile în care Curtea Constituțională este legal deasupra tuturor puterilor în stat. În aceste condiții, o viitoare constituție probabil va fi mai obedientă UE şi SUA distrugând statalitatea României. De fapt, din punct de vedere militar, ce se întâmplă acum, când România nemaiavând independență, este în linia întâi în războiul prin care interesele SUA şi Rusia îl vor desfăşura pe teritoriul României. În contextul acestui viitor război, o perioadă de timp DNA îşi arogă dreptul de a face "curățenie în spatele frontului", iar populația României devenind "carne de tun" în luptele şi armatele dintre cele două super puteri care îşi vor măsura forțele pe spinarea poporului român, a poporului ucrainian, care şi ei s-au "revoluționat" împotriva corupției. Numai că efectele au fost distrugătoare penrtu întregul sistem economic, militar şi politic, iar pierderile umane, datorită acestui conflict sunt incomensurabile, mult mai mari decât cele 4 milioane de victime din Ucraina, a deceniului 3 impuse de dictatura lui Stalin asupra Ucrainei. Trebuie făcută o precizare pentru istorie. Stalin nu a fost rus, nu a fost ucrainian, ci a fost un georgian sadic şi un criminal politic. În acest context, sugerăm cititorilor şi clasei politice să vadă pe internet ordinul nr. 2184/2006 pe acre îl prezentăm pasaje în Facsimil semnat de Monica Macovei, însoțit de regulamentul de ordine interioară al DNA. Acest lucru, pentru a face dovada că cele scrise în material sunt reale şi veridice, şi nu invenții sau păreri neacoperite de legea fundamentală Constituția.

Ordinul nr. 2184/2006 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție

Văzând propunerea procurorului şef al Direcției Naționale Anticorupție nr. 568/C din 9 iunie 2006 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție,în temeiul art. 140 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,
în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea şi funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările şi completările ulterioare,
ministrul justiției emite prezentul ordin.
Art. 1.
(1) 1Se aprobă Regulamentul de ordine interioară al Direcției Naționale Anticorupție, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.
(2) La data intrării în vigoare a regulamentului prevăzut la alin. (1) orice alte dispoziții contrare își încetează aplicabilitatea.
Art. 2.
Serviciul de studii, resurse umane şi perfecționare profesională din cadrul Direcției Naționale Anticorupție va duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.
Art. 3.
Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Monica Luisa Macovei

DUMITRU CÂRCENI

(continuare în numărul viitor)

Preluare din «Reflector argeşean» nr. 300 din 6-27 aprilie 2015

UMILIREA ARMATEI NAŢIONALE

Acum şase luni am luat decizia să trec în rezervă, după ce la bilanţul Direcţiei Planificare Strategică - pe care o conduceam -, apoi la cel al Statului Major General/SMG, am făcut propuneri pentru reconsiderarea modului de a face „businessul militar”.

Astfel, la bilanţul SMG am sensibilizat ministrul apărării naţionale în legătură cu: 1.) inexistenţa unui proiect politic privind organismul militar, dovadă fiind ridicola proiecţia bugetară de 1,5% din PIB, pentru apărare; 2.) compromiterea obiectivelor asumate faţă de Alianţă; 3.) necunoaşterea de către societatea civilă a eforturilor pe care militarii le-au făcut, în perioada post-decembristă, pentru a reforma armata şi pentru integrare în NATO; 4.) ignorarea spiritului de corp, în ultimii 20 de ani, de către civilii numiţi pe diferite posturi în minister; 5.) persiflarea valorilor instituţiei militare, de care militarii rămân ataşaţi: onoare, demnitate, respectul sacru faţă de Tricolor, sacrificiul suprem.

În luna iulie 2007, când am fost la Consiliul Suprem de Apărare a Ţării, împreună cu alţi generali, ca să prezentăm situaţia efectivelor armatei, obiectivele forţei, operaţionalizarea, programele majore de înzestrare, soluţii privind muniţiile excedentare, am constatat bunăvoinţa faţă de nevoile ei, inclusiv financiare. Ulterior, am realizat lipsa de determinare politica în finalizarea proiectelor aprobate în CSAT.

Bugetul pe 2009 amendează şi pe cei care mai credeau - eu nu mă număr printre aceştia - că, în al doisprezecelea ceas, cineva va înţelege cum obiectivele politice sunt determinate şi de capacitatea militară. Afirmaţia mea de la bilanţul menţionat, că „nu cred în promisiunea de 1,5%” nu a fost decât o premoniţie confirmată de lipsa de viziune în domeniul militar a întregii clase politice.

Domnule viitor comandant al Armatei României,

De prea multe decenii s-a făcut orice pentru a umili militarii, indiferent de gradul acestora. Comuniştii ne-au îmbrăcat în salopete, ne-au pus lopata într-o mână şi lampasul într-alta, ca să dăm ţării cât mai mult cărbune! Mai târziu, respectul faţă de uniformă şi portul acesteia era asimilat cu cel al pufoaicei! Despre instrucţie nu mai vorbim, când nu mai avem echipamente, carburanţi, deprinderi, o viziune credibilă privind reforma din armată şi nici ardoarea profesionistului adevărat.

După 1990, armata a fost prima care a înţeles că trebuie să se reformeze conform noului context strategic, printr-un proces care cere nu numai foarte mulţi bani, dar şi asumarea, de către cadrele militare, a consecinţelor dureroase, uneori frustrante, generate de restructurare.

Aşa este: „Armata tace şi înghite!”. Dar, în compensaţie, cineva trebuie să vegheze ca priorităţile sale sa fie în atenţia liderilor politici. Ei însă nu ştiu că impostura, incompetenţa, lentoarea şi indiferenţa faţă de problemele de securitate naţională pot dăuna grav imaginii Armatei în societate, dar şi credibilităţii acesteia în situaţii de criză.

Recent am urmărit pe micul ecran, doi reprezentanţi ai partidelor aflate la putere, care discutau despre achiziţia avioanelor multirol. Jalnică prestaţie, prin ignoranţa şi suficienţa cu care abordau o chestiune importantă de securitate naţională! Unul dintre ei afirma că NATO ne va rambursa banii pe care îi vom cheltui pentru achiziţia avioanelor! Iar celălalt declara că România nu mai are nevoie de aviaţie, pentru că aliaţii ne asigură apărarea aeriană. Stupefiant!

Armata are un singur scop - victoria. ªi o voinţă: disciplina. În ultimele două decenii „s-a făcut totul” ca să ni se demonstreze că victoriile, atâtea câte au fost, sunt ale „celorlalţi”.

Inexistenţa unei viziuni robuste şi credibile privind viitorul armatei, indiferenţa faţă de propunerile făcute pentru abordarea punctuală a problemelor stringente, care preocupă personalul militar, dar şi civil sunt ignorate printr-o tăcere condamnabilă. De pildă: indiferenţa faţă de asigurarea concordanţei între gradele avute şi funcţiile ocupate de militari, îmi aminteşte de perioada dinainte de 1989, când maiorii comandau divizii, sau aveau în subordine colonei! Astăzi avem generali de brigadă avansaţi acum 7 ani, deşi se află pe poziţii de două stele de 5 ani! După cum există colonei pe poziţii de general cu două stele! Aici trebuie tăiat nodul gordian. Ori se constată că sunt incompetenţi, după ce au fost promovaţi şi atunci trebuie destituiţi. Sau se aplică prevederile Statutului cadrelor militare şi atunci trebuie avansaţi.

Ce-i de făcut? O viziune strategică, fără un buget multianual şi credibil este imposibil de creionat! Iar Strategia de transformare a Armatei României -, aprobată de CSAT în 2007, trebuie revizuită. Reproiectarea sistemului de apărare este singura soluţie. Controlul democratic asupra organismului militar ar trebui să garanteze succesul unui asemenea demers.

Acum, nu există o preocupare a politicienilor de la putere, sau din opoziţie, pentru aspecte vizând securitatea naţională, cum ar fi stadiul îndeplinirii angajamentelor faţă de NATO, sau consecinţele profesionalizării armatei. Ministerului Apărării Naţionale i s-a dat un procent, din buget, a urmat rectificarea şi atât. Descurcaţi-vă!

Jenant pentru o armată care abia reuşeşte să plătească soldele! Darămite să îndeplinească misiunile în teatrele de operaţii, unde decisiv este sprijinul logistic primit de la aliaţi. Degradant pentru ofiţerii care trebuie să se umilească acceptând verdictul incredibil: „suntem o ţară săracă!”. Aşa mi-a răspuns actualul ministru, când am făcut comparaţia între bugetul nostru şi cel al unei armate aliate care, cu o finanţare de 10 ori mai mare, are doar jumătate din efectivele Armatei României! În prezent, nimeni nu mai vorbeşte de transformarea organismului militar din perspectiva unui obiectiv final. ªi nici nu vrea să ştie cât reprezintă...”destul”! Dacă ar dori, sigur ar avea revelaţii de coşmar.

Acum este necesară iniţierea procesului de analiză strategica a apărării. Evaluarea performanţei în acest domeniu, pe perioada postdecembristă, trebuie să aibă în vedere: analiza mediului de securitate; misiunile pe care ar trebui să le execute armata; experienţa rezultată în urma participării în diferite teatre de operaţii; consecinţele diminuării sistematice a bugetului pentru apărare; angajamentele asumate de România faţă de NATO; măsurile preconizate de Alianţă prin procesul de revizuire a apărării; evoluţiile în formularea noului concept strategic al NATO; nivelul de ambiţie al Organizaţiei Tratatului Nord-Atlantic şi al Uniunii Europene; concluziile rezultate în urma aplicării Planului de Implementare a Strategiei de transformare; nivelul de ambiţie al Armatei României; concluziile procesului de transformare succesivă a organismului militar românesc, atât cu aspectele pozitive, cât şi cu cele negative generate de acesta; stadiul de realizare a celor 6 programe majore de înzestrare.

O asemenea analiză nu s-a făcut niciodată pentru Armata României, deşi finalizarea ei ar permite atât evaluarea capacităţii sale de luptă, cât şi formularea de opţiuni cu propuneri pentru decidentul politic.

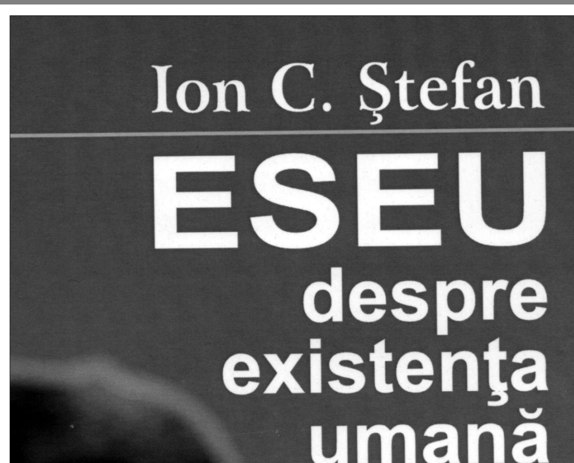
PRELUAT DIN REFLECTOR ARGEŞEAN NR.208 PAG. 9

GENERAL MAIOR (R)
IORDACHE OLARU

ESEU DESPRE EXISTENŢA UMANĂ,

de Ion C. Ştefan, într-o nouă viziune

Poet, prozator, eseist şi critic literar, Ion C. Ştefan este un cunoscut în literatura română, membru al Uniunii Scriitorilor, profesor de Limba şi literatura română şi directorul *Arefeana*. A publicat peste treizeci şi trei de volume la editurile *Cartea Românească, Albatros, Litera, Relief românesc, Meşterul Manole, Pan Arcadia, Semne, Destine, Artemis,* Editura *Academiei Internaţionale Orient-Occident, Rawex Coms, Biodova,* din Republica Moldova şi altele. Viaţa a vrut să fiu coleg de gimnaziu cu Ion C. Ştefan, în comuna Corbeni, din judeţul Argeş, apoi să nu mai ştim unul de altul până nu demult. Abia după regăsire, am realizat cât am pierdut în acest lung răstimp în care, cum se spune, ne *pierdusem din vedere* – şansa unei prietenii care, în mod sigur, m-ar fi îmbogăţit şi stimulat cu o experienţă de neînlocuit. Încerc, în anii aceştia târzii, să recuperez t*impui pierdut. Descopăr cu uimire* şi încântare că Ion C. Ştefan - numele lui literar se scrie întotdeauna aşa - este un scriitor, în sensul etimologic, complet sau *aproape complet;* zic aproape ca să nu-i răpesc viitorul ceea ce ii aparţine, în chip firesc, în cazul unui spirit încă viguros şi capabil de înnoiri. Aşadar, scriitor aproape complet: poet, prozator, critic şi istoric literar, eseist. Îndeletnicirea sa ca profesor de Limba şi literatura română, transmiţând cunoştinţe iscusit, ispititor şi rodnic, atâtor generaţii de elevi, va fi făcut ca practica scrisului literar, în genere, să aibă din ce în ce mai puţine secrete pentru el. Această împrejurare nu a anulat, în practica scrisului propriu, buna spontaneitate şi prospeţime: ele se transferă şi acum cititorului, îl ţin cu *sufletul la gură, până la sfârşitul lecturii.* Ceea ce nu s-ar întâmpla dacă respectiva scriere ar fi făcută, savant şi lucid, nu şi născută

....

Ion C. Ştefan este o conştiinţă contemporană profund antrenată în dezbaterile *generatoare* de idei estetice şi filosofice: el întreabă şi se întreabă, răspunde şi doreşte să i se răspundă - ceea ce şi explică interesul mare al cititorului faţă de o astfel de carte. Dovadă că, la desele solicitări ale prietenilor cititori, dar mai ales din dorinţa completării şi îmbunătăţirii unor soluţii la multiplele dileme umane asupra vieţii şi morţii, ale destinului şi rolului social al intelectualului, între aceste două borne ale eternităţii, el s-a hotărât să dea la iveală o a doua ediţie revizuită a acestui complex, dar fermecător eseu, mult îmbunătăţit şi completat.

ACADEMICIAN VASILE TONOIU

SERIAL

Este necesară ”Renașterea unui nou Spiru Haret ?”

SPIRU C. HARET ”OMUL ȘCOALEI”

S-a născut în Iași, la 15 februarie 1851, ca întâiul copil între cei cinci ai notarului Costache Haretu și ai soției sale, Smaranda. Și-a început învățătura, mai întâi, la o școală primară din Dorohoi, apoi la Iași. După această perioadă, Spiru Haret își amintește de serbarea de sfârșit de an școlar, care a avut loc în clădirea fostei Academii Mihăilene din Iași și la care i s-a înmânat cununa de premiant, în sunetele fanfarei militare, precum și de sărbătorile care au avut loc la 26 octombrie 1860, cu prilejul inaugurării Universității din Iași, de către domnitorul Alexandru Ioan Cuza. Odată cu unificarea instituțiilor centrale ale Moldovei cu cele ale Țării Românești, după actul Unirii Principatelor, familia lui Spiru Haret s-a stabilit, în 1862, în București. În toamna acelui an, Spiru Haret a fost admis, prin concurs, în calitate de bursier, la Colegiul "Sf. Sava" din București. Din păcate, în 1865, și-a pierdut mama, iar un an mai târziu și pe tatăl său. În vârstă de numai 14-15 ani, el avea să se lupte din greu cu viața, cu lipsa de mijloace materiale, având în grija sa pe cei patru frați mai mici. Această luptă nu a dăunat pregătirii lui, terminând liceul ca premiant și susținându-și bacalaureatul în iunie 1869, după care s-a înscris la Facultatea de Științe. Sub presiunea greutăților financiare legate de ajutorarea familiei, a trebuit ca, după primul an de studii, să ocupe, prin concurs, o catedră de matematică la Seminarul Central și funcția de secretar al Societății cooperatiste de credit "Economia". Aceste activități au prelungit durata studiilor peste trei ani rânduiți pentru licență, dar au contribuit la formarea unei experiențe sociale, precum și la consolidarea conștiinței sale cetățenești. În 1874, Spiru Haret și-a trecut, cu deosebit succes, licența în fizico-matematică și, ca urmare a aprobării lui Titu Maiorescu, pe atunci ministru al instrucțiunii, a obținut, prin concurs, o bursă de studii în Franța, în valoare de 3 000 lei anual. La Sorbona, el reușește să-și treacă licența în matematici, la 3 iulie 1875, și licența în științe fizice, un an mai târziu, la 2 august 1876. A urmat apoi pregătirea pentru doctorat. În 1877, când a izbucnit Războiul de Independență, Spiru Haret, cu patriotismul ardent care l-a caracterizat toată viața, a vrut să revină în țară, spre a se înrola combatant în rândurile armatei române, dar ministrul instrucțiunii de atunci i-a cerut să rămână la Paris, pentru a-și putea termina lucrarea de doctorat. Teza sa de doctorat era intitulată "Asupra invariabilității marilor axe ale orbitelor planetare" și a fost susținută în dimineața zilei de 30 ianuarie 1878.

Teza sa de doctorat este și astăzi citată de lucrări de specialitate ca un punct de reper în dezvoltarea mecanicii cerești. În semn de omagiu adus memoriei lui, după ce a fost fotografiată fața nevăzută a Lunii, s-a dat unui crater numele lui Spiru Haret. Întors în țară, este numit, la 2 octombrie 1878, profesor suplinitor de mecanică la Facultatea de Științe din București. Prin concurs, devine titularul aceleiași catedre, la numai 27 de ani, fiind, la acea dată, cel mai tânăr profesor universitar român. El a ilustrat această catedră până în anul 1911. Între anii 1881 și 1891 a predat lecții de matematici și la Seminarul "Nifon" din București, iar în perioada 1881-1886, cursul de mecanică rațională la Școala Militară de Artilerie și Geniu. De asemenea, a predat lecții de matematică la o școală particulară. Între anii 1882 și 1911, a predat algebra superioară și geometria analitică la Școala Națională de Poduri și Șosele din București. În anul 1879 a fost ales membru corespondent al Academiei Române, fiind, la acea dată, cel mai tânăr membru al Academiei, iar în 1892 a fost ales membru titular al înaltului for de cultură al țării. Datorită competenței sale științifice și pedagogice, Spiru Haret a urcat în posturi din ce în ce mai înalte pe linie de învățământ: a fost numit inspector școlar (1879), conservator al Muzeului de Antichități (1881), mebru în Comisia centrală de statistică (1881), membru în Consiliul permanent de instrucțiune (1881-1896) și inspector general al școlilor (1883-1884). Ca urmare a activității sale în această ultimă calitate, a întocmit, în 1884, un raport de reorganizare a învățământului mediu real, alături de cel clasic, având ca școală-tip gimnaziul de șapte clase, racordat la învățământul superior, deschizându-se astfel absolvenților gimnaziului real accesul la facultățile de științe, la medicină și la Școala Națională de Poduri și Șosele. În 1885, Spiru Haret a fost numit secretar general al ministerului, iar în 1886 a redactat un proiect de reformă a învățământului, care prelua ideile raportului întocmit cu un an în urmă, dar acesta nu a trecut în parlament. În 1889, Spiru Haret s-a înscris în Partidul Liberal. La 31 martie 1897, el a fost numit ministru al instrucțiunii și cultelor, funcție pe care a deținut-o până în anul 1899. A elaborat un nou proiect de reformă a învățământului care, în esență, prevedea: gimnaziu unic și divizarea cursului superior în secțiile: clasică, reală și modernă, în locul gimnaziilor reale separate de gimnaziile clasice. În primele patru clase urma să se predea un ciclu complet de cunoștințe, după care, în cursul superior, aceste cunoștințe urmau să fie aprofundate, existând posibilitatea unui început de specializare, fără a se renunța la un orizont cultural larg. Directorii de școli erau învestiți cu autoritate, pentru a controla activitatea profesorilor. în fiecare clasă se instituia un profesor diriginte. Ocuparea posturilor vacante se făcea pe baza unui examen de capacitate. Universitățile nu aveau numai rol didactic, ci și obligația de a efectua cercetare științifică. S-a instituit titlul științific de docent, care se obținea pe baza unui examen de abilitate, în care trebuia prezentată o lucrare științifică originală, după care docenții puteau fi numiți profesori agreați pe posturile vacante, pe baza recomandării facultății. În 1899, proiectul de reformă a învățământului a fost votat de Adunarea Deputaților, cu 104 voturi, din 114, și de Senat, în unanimitate. Această reformă a rămas în istoria școlii românești sub numele de "Reforma lui Spiru Haret". O contribuție deosebită a avut Spiru Haret și la reforma învățământului profesional. În baza acestei reforme, școlile profesionale treceau în subordinea Ministerului Instrucțiunii și Cultelor. Aceste școli erau de trei categorii: de agricultură, de meserii și comerciale. La rândul ei, fiecare categorie de școli profesionale avea trei etape: elementară, inferioară și superioară. Scopul imediat al acestor școli era dezvoltarea industriei mici și răspândirea în rândul maselor populare a spiritului industrial, necesar dezvoltării în continuare a marii industrii. Legea reformei învățământului profesional a fostvotată de parlament în martie 1899. În același timp, guvernul a fost înlocuit. Spiru Haret a mai fost în două rânduri ministru al instrucțiunii, în perioada 1901-1904 și 1907-1910, în total timp de aproape 10 ani. O atenție deosebită a acordat Spiru Haret problemelor sociale din România de atunci și, în special, problemelor țărănimii. Încă de la întoarcerea în țară, după studiile făcute la Paris, practicând câțiva ani profesiunea de inginer hotarnic, a avut prilejul de a cunoaște nemijlocit țărănimea, starea ei de înapoiere și de exploatare de către arendași și cămătari și, ca om de știință, nu se putea să nu se fi întrebat care sunt cauzele acestei stări jalnice a țăranului român și cum s-ar putea schimba în bine. Nenorocirea este că și în anii noștri, mai ales după 1989, țaranii din România o duc din ce în ce mai greu. În anul 1900, când nu mai era ministru al instrucțiunii, a participat la congresul institutorilor și învățătorilor și a publicat în revista "Convorbiri didactice" articolul "Societatea corpului didactic primar și Liga învățământului", în care se arată că învățătorilor, pe lângă îndatorirea firească de a instrui și educa pe elevi, le revenea și misiunea nobilă de a dezvolta asociațiile cooperatiste, de a ajuta țărănimea să pună în valoare resurse economice adeseori neglijate, precum creșterea vitelor, cultivarea pomilor fructiferi, legumicultura, de a combate alcoolismul și practicile medicale arhaice, pseudoștiințifice, de a populariza regulile unei vieți civilizate. Învățătorii trebuiau să se ocupe de cantine și de școlile de adulți, de bibliotecile populare sătești și să țină conferințe instructive în fața sătenilor. Să reținem strădaniile lui Spiru Haret de a crea o școală națională și nu o școală a elitelor, deci o școală a tuturor copiilor țării, în care o atenție deosebită să fie dată studiului limbii și literaturii române, istoriei și geografiei țării, într-un cuvânt, educației patriotice. El considera că trebuie să li se predea elevilor nu o geografie seacă a României, ci una pitorească, cerându-i lui Alexandru Vlahuță să scrie o asemenea geografie și, astfel, a apărut "România pitorească". De asemenea, i-a cerut lui George Coșbuc să scrie o istorie populară a războiului nostru pentru neatârnare și astfel a apărut "Povestea unei coroane de oțel". Aceștia doi erau cei mai proeminenți dintre literații vremii și au fost numiți referenți literari ai Casei Școalelor și, totodată, solicitați să scrie și alte opere pe înțelesul maselor populare. Printre scriitorii tineri, Haret l-a remarcat pe debutantul Mihail Sadoveanu și i-a încredințat, de asemenea, un post de referent cultural la Casa Școalelor, fără a-l obliga să se stabilească în Capitală. La rândul său, Spiru Haret a scris manuale didactice, între care: "Cursul de trigonometrie", apărut în 1873 și republicat în ediții succesive până în 1943. Evidențiam și grija lui pentru învățământul primar, pentru care a scris, în 1888, o aritmetică elementară, apărută și ea, după aceea, în mai multe ediții, precum și pentru grădinițele de copii, reușind să înființeze 130 de asemenea grădinițe. În anul 1905, când nu mai era ministru al instrucțiunii, a participat la un congres național al institutorilor și învățătorilor, la care, bazându-se pe o bogată corespondență primită de la învățătorii din întreaga țară, care apreciau inițiativele și sfaturile sale (și la care răspundea cu multă conștiinciozitate), a rostit un discurs publicat în același an sub titlul "Chestia țărănească", în care afirma că oricine are dreptul să trăiască și că a omorî prin foamete sau prin frig este la fel de condamnabil ca și a omorî cu gloanțe, s-a ridicat împotriva arendașilor și a cămătarilor. A militat pentru înființarea și revigorarea băncilor populare.

A încerca să schițăm cât de restrâns tabloul realizărilor lui Haret pe terenul reorganizării învățământului ar fi fatidios și ar depăși cadrul acestui articol. Este destul a spune că în cei aproape zece ani cât au însumat cele trei treceri ale lui la conducerea Ministerului Învățământului, el a legiferat în toate sectoarele acestuia, dând legi organice care le-au fixat forma și conținutul. Aceste legi, redactate în întregime de el personal erau bine studiate și lapidar formulate. Astfel, a modificat și a pus la punct legea lui Poni asupra învățământului primar, lege la redactarea căreia colaborase el însuși în calitate de raportor al ei în Camera Deputaților; el a elaborat legea învățământului secundar, sporind numărul claselor la opt, introducând bifurcarea claselor superioare și organizând pe baze solide recrutarea corpului profesoral prin instituirea examenelor de capacitate periodice, precum și dând o suplețe mai mare la alcătuirea catedrelor. A dat învățământului superior o nouă organizare, cu o autonomie rațională, manifestându-se în special la recrutarea judicioasă a personalului didactic. A organizat -am putea spune a creat - învățământul profesional, punând bazele unei largi dezvoltări viitoare. A făcut o lege de organizare a ministerului, a înființat "Casa Bisericii" și "Casa de credit a corpului didactic", a completat legea Casei Școalelor printr-o serie de dispoziții culese din necesitățile reale ale timpului, care i-au permis să desfășoare o activitate vie pe terenul construcției de localuri de școli, de înzestrare a lor cu mobilier și cu material didactic, întrecând în câțiva ani de guvernare tot ce se făcuse înainte de el. A luat măsuri severe, dar aplicate cu omenie, ca obligativitatea frecventării școlii primare rurale să devină o realitate. A făcut să se tipărească manuale model pentru învățământul primar. A instituit un control eficace pentru cărțile de curs secundar. A dat o deosebită atenție învățământului practic agricol în școlile sătești și în școlile normale. Un singur învățământ n-a fost legiferat de el din temelie: cel al învățământului particular, în care se lovea de multe și înalte rezistențe, dar printr-o serie de dispoziții, unele cu caracter general, altele de amănunt, a reușit să-i dea un fel de "corp de doctrină" și chiar un anteproiect care vor servi succesorilor săi ca materie primă de o deosebită valoare. Activitatea sa legiuitoare și cea de ordin practic, precum și concepțiile sale asupra problemelor mari, ca și asupra celor mărunte, au fost expuse de Spiru Haret într-un "Raport" către rege, din 1904, pe la mijlocul carierei sale ministeriale. Este un volum tipărit, de peste 400 de pagini, un moment de gândire fecundă, pe cât de bogat în fapte, pe atât de sobru și nepretențios în exprimare, adevărată imagine a omului însuși. Peste toată adunarea de fapte, de probleme mari și mărunte de ordin didactic, educativ, social și politic, analizate și mai ales soluționate până în momentul redactării lui, plutește duhul unei inteligențe pătrunzătoare și al unei inimi calde, extraordinarul spirit de organizare al autorului, patriotismul luminat ce-i călăuzește acțiunea, dragostea pentru cei mulți, slabi, săraci și umiliți. Această dragoste are la Haret expresia convingerii că în masele poporului stă temelia pe care se poate ridica edificiul solid al statului. Școala pentru popor, răspândirea învățăturii cât mai adânc în masele poporului, spre a-l face pe omul din popor sănătos la trup și la minte să-și iubească țara și neamul și să lucreze pentru întărirea și înălțarea lor, unind buna lui stare materială individuală cu prosperitatea vieții sociale și naționale, iată ideea călăuzitoare care, ca un fir roșu, apare în toată țesătura bogată a operei sale. Democratismul lui Haret era deci un element al patriotismului său. "Raportul către rege" al lui Haret ar trebui să fie cartea de căpătâi și pentru actualii guvernanți, fiindcă, cu toată trecerea vremii și schimbarea multora din condițiile vieții politice și sociale, el cuprinde în esență toate problemele și postulatele permanente și caracteristice ale învățământului și educației românești, valabile și azi și oricând. Haret era, ca persoană, o pildă vie pentru școală și pentru națiune.

(continuare în numărul viitor)

Preluat din Revista "Rezerva Oștirii Române"

Colonel (r) dr. CRISTACHE GHEORGHE
Membru titular al Academiei Oamenilor de Știință din România

PRIMARUL BREBEANU DE LA RUNCU A ORGANIZAT UN EVENIMENT DE SUFLET

Nu a trecut decât o săptămână de când primarul Runcean Gh. Brebeanu a inaugurat unul dintre cele mai importante obiective turistice din comună reprezentat de „Centrul de informație turistică" şi iar a uimit cetățenii cu o nouă şi importantă activitate. Duminică 8 Noiembrie 2015, o zi frumoasă, deşi sărbătoare când primarul putea să stea acasă, a găsit de cuviință ca şi în acestă zi să fie în mijlocul cetățenilor. Evenimentul a fost motivat de sărbătorirea a 8 cupluri care anul acesta au împlinit 50 de ani de căsătorie. Iată că şi de acestă dată, primarul cum îi este obiceiul, alături de viceprimar şi secretar dar şi de o parte din consilierii locali, au ținut să fie în mijlocul oamenilor pentru marcarea unui eveniment important în viața lor. Să viețuieşti 50 de ani în cuplu reprezintă într-adevăr, în acestă perioadă grea, în care familia şi religia, dar şi instituțiile statului, sunt în „disoluție", într-adevăr reprezintă un eveniment în viața satului românesc. Pentru marcarea evenimentului, cele 8 cupluri au fost invitate la frumoasa pensiune „Plaiul Domnesc", unde aşa cum ştie primarul mai bine, li s-au dat „onorurile după datină". Şi de această dată, cei 4 preoți parohi avându-l în frunte pe Preotul Prof. Doctor. Gh. Drăghici, care predă la facultatea de Teologie Târgovişte, au dovedit prin prezență, importanța esențială pe care poporul român o dă religiei „ca hrană spirituală a sufletului". Aceasta cu toate insultele aduse bisericii române de către unii „biciznici" participanți la mitingurile anarhice din Bucureşti şi unele oraşe. În cuvântul său, primarul Brebeanu i-a îmbrățişat pe cei 18 sărbătoriți cu care s-a fotografiat şi a ciocnit un pahar de vin. Organizarea perfectă a cestei manifestări care sunt sigur că va continua în anii care urmează, a fost urmată de acordarea din partea primăriei şi a consiliului local de către primarul Brebeanu a câte unui buchet de flori, a unui seviciu frumos de cafea, precum şi a unui plic care conținea suma de 100 Lei. Poate că suma nu era mare în condițiile în care mulți dintre pensionarii runceni au o pensie lunară de doar 400-500 Lei. Şi iată că la Runcu s-a mai săvârşit un eveniment de suflet care va marca pentru toată viața, atât pentru cei sărbătoriți cât şi pentru apropiații lor.

PAGINĂ REALIZATĂ DE D. BOȚILĂ

